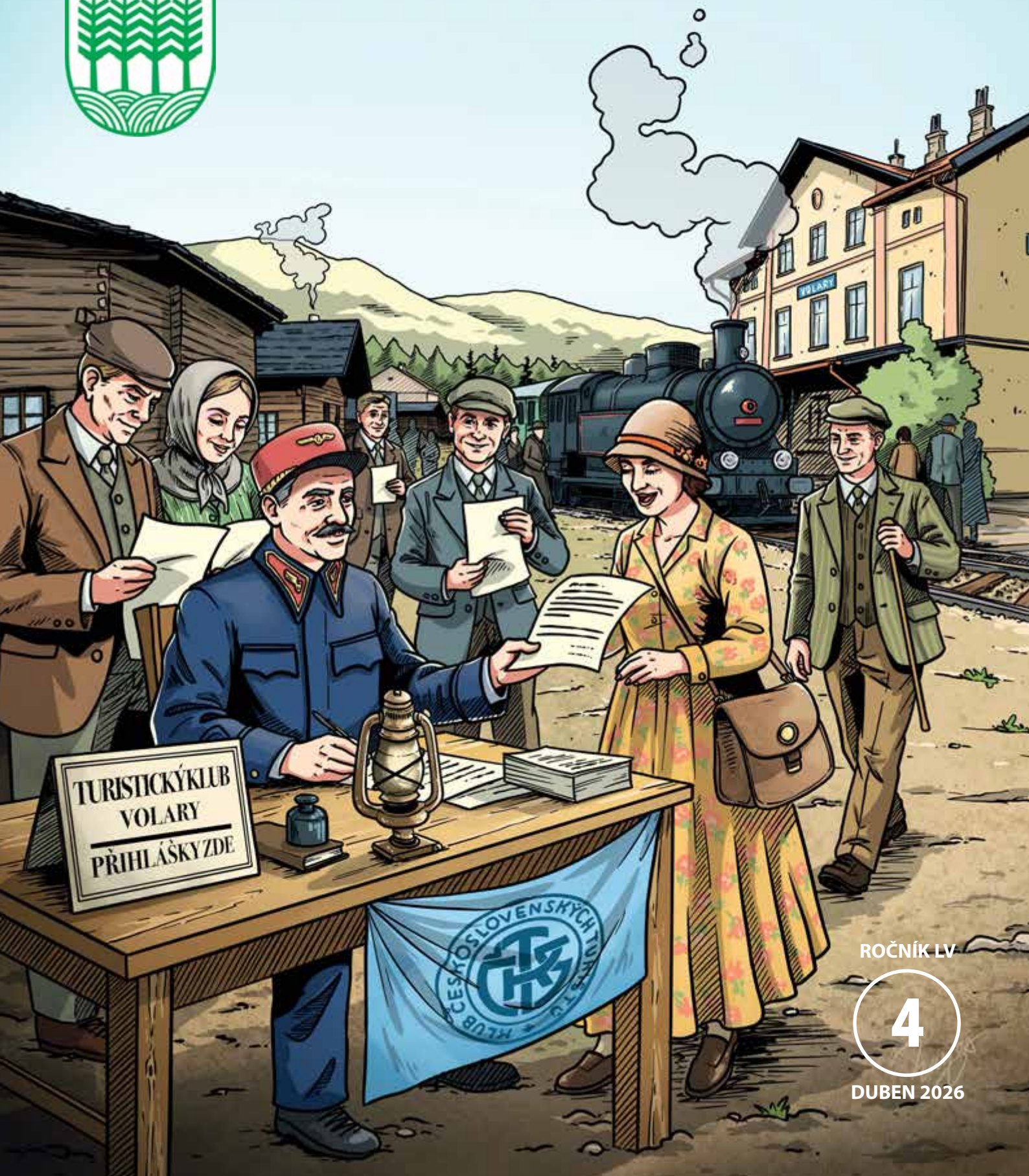

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LV

4

DUBEN 2026

Ples ZUŠ Volary

Růžové svatby

Skautský turnaj ve vybíjeně

Lesní školka v knihovně

Knihovnické focení se Seidlem

Jarní maskární bál

Dobrodružné putování ducha Ducháčka

Jarní koncert ZUŠ Volary

foto: ZUŠ, KS, LB, JP

Knihovna není jen místem, kde si lze půjčit knihu. Její aktivity jsou mnohem širší a jen v březnu, který je označován jako měsíc čtenářů, připravily volarské knihovnice jedenáct akcí, z toho šest mimo vlastní prostory knihovny.

Velikonoce

Velikonoce přicházejí tiše, téměř nenápadně. Nejprve je ucítíme ve vzduchu – v tom zvláštním napětí mezi zimou a jarem. Pak je uslyšíme. Po dlouhých měsících ticha se znovu ozývá ptačí zpěv, který jako by nám připomínal, že život se nevzdal. A nakonec je uvidíme: v křehkých sněženkách a odvážných krokusech, které si razí cestu i tam, kde ještě zůstává chlad. Každý rok znovu a přece pokaždé jinak.

Možná právě tady se skrývá první velikonoční poselství. Naučit se znovu vnímat. Nejen přírodu kolem nás, ale i lidi vedle nás. Naslouchat si – ne jen odpovídat, ale skutečně slyšet. V dnešní době je to umění téměř zapomenuté. Mluvíme mnoho, ale často jeden kolem druhého. Slova někdy používáme spíše jako štít než jako most. Přitom právě obyčejný rozhovor, upřímný zájem a ochota naslouchat mohou být začátkem změny, která se z malých věcí nenápadně šíří dál.

Stejně jako dokážeme obdivovat první jarní květiny, můžeme se učit vidět i to dobré v druhých. Neznamená to přehlížet problémy nebo nepravosti. Ty existují a je třeba je vnímat, pojmenovávat a společně řešit. Ale vedle nich existuje i dobro, které bývá tišší a méně nápadné. Možná právě proto snadno uniká naší pozornosti. A přitom právě ono má sílu růst, pokud mu ji dáme – svou pozorností, slovem, postojem. Velikonoce nejsou jen připomínkou utrpení a konce. Jsou především příběhem proměny. Tam, kde se zdálo, že vše skončilo, začíná něco nového. Naděje, která nevychází z jistoty, ale z odvahy znovu uvěřit. Možná i v našich každodenních vztazích můžeme hledat tuto cestu – proměňovat nedorozumění v porozumění, lhostejnost v zájem, ticho v naslouchání. Není to jednorázový čin, ale trpělivý proces.

Zkusme letos nevnímat Velikonoce jen jako svátek v kalendáři, ale jako příležitost. Příležitost zastavit se, podívat se kolem sebe a především – otevřít se druhým. Vnímat krásu, která nás obklopuje, i tu, která se skrývá v lidech. Možná pak zjistíme, že stejně jako se každé jaro vrací zpěv ptáků, může se i mezi lidmi znovu vracet to nejdůležitější: schopnost být spolu, mluvit spolu a slyšet se navzájem.

Martina Pospíšilová, starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM schvaluje znění předloženého návrhu Dohody o poskytování služeb mezi městem Volary a KasProCats – kastrační program z.s., a pověřuje starostku jejím podpisem.

ZM bere na vědomí žádost TJ Tatrany Volary z.s. a rozhodlo poskytnout TJ Tatrany Volary z.s. finanční dotaci ve výši 600 000 Kč z rozpočtu města na činnost a provoz tohoto spolku.

ZM rozhodlo pořídit změnu Územního plánu Volary, vydaného dne 25. 8. 2025, pod číslem usnesení 39/25 a určuje pana Bohuslava Kuba, člena zastupitelstva města, pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu.

RM rozhodla uzavřít Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 1010C23/32 s Českou republikou – Státním pozemkovým úřadem, jejímž předmětem je zřízení budoucí služebnosti pro vodovodní řad ve vlastnictví Města Volary, a to ve znění předloženého návrhu.

Více informací naleznete na

www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. DUBNA 2026

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Poplatek ze psů

V minulém čísle jsme představili poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a dnes představíme poplatek, který se týká držitele psa – občana Volar a přilehlých osad a samot, a je to poplatek ze psů.

Poplatek platí

Osoba s trvalým pobytem v obci nebo Osoba s ohlášením místa pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, zákona o azylu nebo zákona o dočasné ochraně cizinců, jde-li o cizince, která je držitelem psa, staršího 3 měsíců věku.

Výše poplatku, jeho splatnost a způsob úhrady

Výše poplatku je stanovena na rok:

- a) za jednoho psa ve městě Volary **450 Kč**,
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele ve městě Volary **900 Kč**,
- c) za jednoho psa v osadách a samotách **225 Kč**,
- d) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v osadách a samotách **350 Kč**,
- e) za jednoho psa, jehož držitelem je osoba starší **65 let, 115 Kč**,
- f) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, kterým je osoba starší **65 let, 225 Kč**.

Poplatek je splatný 1x ročně do 30. 6. daného kalendářního roku.

Způsob úhrady buď v hotovosti na pokladně úřadu nebo bezhotovostně na účet města č. **293848151/0300**.

Osvobozeným od poplatku je držitel psa, který je:

- osobou nevidomou,
- osobou, která je považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby,
- osobou, která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P,
- osobou provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob,
- osobou provozující útulek pro zvířata,
- osobou, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis (např. zákon o myslivosti) a
- osobou, která se psem podléhá ohlášení pravidelné účasti na soutěžích národního nebo mezinárodního významu (alespoň dvakrát ročně).

Úklid psích exkrementů a ohleduplnost

Vedle samotné poplatkové povinnosti je důležitou součástí odpovědného držení psa také důsledný úklid psích exkrementů na veřejném prostranství. U pracovnice

Válkové nebo na podatelně úřadu si můžete pravidelně vyzvednout sáčky na psí exkrementy.

Kde hledat informace k poplatku

Prostřednictvím webových stránek města (viz. uvedený QR kód) se po vyplnění vašich základních údajů dostanete na stránku, kde uvidíte stav o úhradě poplatku za aktuální rok.

Aktuální informace k poplatku zveřejňuje obec na svých webových stránkách, ve Volarském zpravodaji nebo osobně u pracovnice úřadu – Bc. Štěpánka Válková, tel. 388 302 204, valkova@mestovolary.cz.

Děkujeme všem držitelům psů za ohleduplnost, zodpovědný přístup a respekt k ostatním občanům.

*Bc. Štěpánka Válková
Správce poplatku-Odbor ekonomický*

eg.d

NEPŘEHLÉDNĚTE! Zateplování budov

Při zateplování fasád dochází často ke znepřístupnění energetického zařízení, což znemožňuje jeho následný provoz, údržbu a případné opravy. V některých případech dochází také k porušení požárně bezpečnostních předpisů, a to zejména při použití hořlavých materiálů v blízkosti energetických zařízení. Žádáme proto všechny vlastníky objektů, kteří plánují uvedené práce, aby nás s dostatečným předstihem (minimálně 6 měsíců) kontaktovali prostřednictvím e-mailu info@egd.cz a zaslali fotografii dotčeného objektu včetně přesné adresy. Na základě této informace pracovník společnosti EG.D, s.r.o. posoudí stav na místě a stanoví potřebné úpravy energetického zařízení (např. výměnu a přesazení pojistkové skříňe, výměnu svodového kabelu ze vzdušného vedení apod.).

Tyto úpravy zajistíme prostřednictvím smluvního dodavatele na naše náklady. Tímto postupem lze předejít poškození nových fasád během pravidelné kontrolní činnosti, oprav nebo manipulací na energetickém zařízení.

Upozorňujeme, že za případné následné škody na objektu způsobené znepřístupněním energetického zařízení nenese provozovatel distribuční soustavy odpovědnost.

EG.D, s.r.o.

Volarští přispěli napadené Ukrajině

V únoru jsme si připomněli čtvrté výročí plnohodnotné invaze ruských vojsk na Ukrajinu. Spolek Šumava domovem a KIC Volary uspořádali u této příležitosti besedu s proukrajinským dobrovolníkem, který vystupuje pod přezdívkou Mac. Asi šedesátka lidí využila výjimečnou příležitost vyslechnout si nezpřístupňované svědectví přímo z fronty. Válečný veterán z Afgánistánu a Kosova pomáhá napadené zemi již čtyři roky. Na závěr besedy proběhla dražba předmětů přivezených z Ukrajiny. Za peníze vybrané na akci Mac již následující den zakoupil

montážní stroj na přezouvání pneumatik pro 56. Mariupolskou brigádu, která brání úsek poblíž Kramatorsku. Krajina v blízkosti fronty je posetá střepinami, a tak jsou propíchnutá kola automobilů takřka na denním pořádku.

Díky zakoupené přezouvačce ušetří ukrajinští obránci čas i peníze, hlavně však nebudou muset riskovat životy při nebezpečných přesunech do vzdáleného pneuservisu po cestách, na kterých je kdykoliv může překvapit nepřátelský dron.

Martin Bláha

Masopust

Po roční pauze se na Soumarském Mostě opět rozezněl masopustní smích, hudba a kroky masek. Václav Drevjak s manželkou, přáteli i řadou hostů připravili oslavu podle starých lidových tradic – tak, jak k období masopustu od Tří králů do Popeleční střeďy neodmyslitelně patří.

Masopust je v českých zemích časem hodování, zabíjaček a lidových zvyků, jejichž vrcholem bývá průvod masek. Nejde jen o předěl před nastávajícím půstem, ale také o symbolické rozloučení se zimou a přání hojné úrody v nadcházejícím roce.

Na Soumarském Mostě se tyto tradice představily v celé své kráse. Úvodního slova se ujal Václav Drevjak v roli rychtáře s vysokou čepicí ozdobenou 365 růžičkami z krepového papíru – jednu za každý den v roce. Následně požádal starostku města Volary, Martinu Pospíšilovou o právo uspořádat masopustní průvod a zábavu do sobotní půlnoci. Právo bylo symbolicky uděleno s tím, že o půlnoci se navrátí zpět na radnici.

Poté už nic nebránilo veselí. Na programu byla takzvaná „Tichá“ a „Růžičková“ koleda. Hejtman průvodu držel v ruce cep jako symbol úrody a jeho údery o zem dávaly pokyn k tradičnímu kolečku. Svobodní mládenci jej roztáčeli před jednotlivými staveními a žádali hospodáře o štědrou koledu, zatímco muzikanti hráli známou Červenou růžičku. Po ukázce těchto zvyků se průvod vydal směrem k Soumarské hospodě, kde pokračoval další program. Masopust na Soumarském Mostě se vydařil mimořádně. Ukázky historických obyčejů byly nejen atraktivní, ale i poučné. Večer vyvrcholil tradičním pochováním basy a s půlnočním zvoněním se právo symbolicky vrátilo zpět do Volary. Veselice však pokračovala téměř až do svítání.

Ladislav Beran

Volarští hasiči

23. 2., čas ohlášení události 11:04

Technická pomoc

Čerpání vody ze zatopených sklepních prostorů. Provizorní zabezpečení. Zasaňující technika SDH Volary – DA L1T 1+4.

26. 2., čas ohlášení události 08:05

Dopravní nehoda

Zajištění místa nehody a asistence Policii ČR. Poškození železničního přejezdu č. P1034 Lenora. Spolupráce s HZS SŽ ČB. Zasaňující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3.

1. 3., čas ohlášení události 12:59

Technická pomoc

Akutní otevření bytových dveří, zapnutý sporák, na kterém se vařily potraviny. Lenora č.p. 102. Zasaňující technika SDH Volary – DA L1T 1+3.

8. 3., čas ohlášení události 17:41

Technická pomoc

Aktivace jednotky SDH pro potřeby ZZS JČK (First Respondent) Družstvo, vybavené AED, vysláno na akutní pomoc s pacientem. Volary č.p. 149. Zasaňující technika SDH Volary – DA L1T 1+4.

Rekonstrukce silnice II/141

V posledních týdnech se v našem městě i okolí intenzivně diskutuje o plánované rekonstrukci silnice II/141 mezi Blažejovicemi a Volary. Jde o téma, které přirozeně vyvolává různé názory. Město Volary si váží všech podnětů a považuje za důležité přispět k věcné a klidné debatě.

1. Bezpečnost jako společný zájem

- Silnici denně využívají místní obyvatelé, dojíždějící za prací i lidé směřující do Německa.
- Z tohoto pohledu město podporuje kroky, které mohou zvýšit bezpečnost a plynulost dopravy.
- Zároveň vnímáme, že část občanů má obavy z dopadů stavby — tyto obavy respektujeme a bereme vážně.

2. Kamionová doprava – nechceme dělat předčasné závěry

- V diskusi se často objevuje otázka možného nárůstu kamionové dopravy.
- Je však třeba říci, že dopravní proudy se řídí především navigacemi, které volí nejkratší a nejrychlejší trasu.
- Město se pokusí jednat s krajem o možnostech, jak tranzitní dopravu směřovat mimo Volary, například úpravou značení již na cestě od Českých Budějovic směrem na Vimperk.

3. Zimní údržba – podle SÚS bez navýšení soli

- Podle informací od SÚS Jihočeského kraje nedojde k navýšení množství soli používané při zimní údržbě.
- Již dnes je rozsyp soli nastaven na větší šířku, než má současná vozovka, takže část soli končí mimo komunikaci.
- Po rozšíření se tedy nezvýší dávky, pouze se sůl dostane na vozovku rovnoměrněji.

4. Rekonstrukce v kontextu dalších úprav této silnice

- Na této cestě již proběhly úpravy, které měly za cíl zvýšit bezpečnost — například rozšíření silnice z Prachatic na Libín.
- Podobně se připravuje i oprava stoupání v Blažejovicích směrem na Prachatice.
- V Blažejovicích je také již vybudován most odpovídající normám pro silnici II. třídy, což ukazuje, že kraj s modernizační trasy dlouhodobě počítá.

5. Respekt k různým názorům

- V médiích se často objevují především kritické hlasy, ale město vnímá, že mnoho obyvatel rekonstrukci podporuje.
- Chápeme argumenty obou stran a považujeme za důležité, aby byla debata věcná, otevřená a založená na ověřených informacích.
- Město nechce nikoho přesvědčovat jedním směrem — naším úkolem je zajistit, aby byly slyšet všechny relevantní pohledy.

6. Další postup města

- Budeme pokračovat v jednáních s krajem a dalšími institucemi, aby rekonstrukce:
 - co nejméně zatížila obyvatele,
 - zvýšila bezpečnost,
 - nezhoršila dopravní situaci ve městě,
 - byla realizována s ohledem na krajinu a životní prostředí.
- O všech důležitých krocích budeme občany průběžně informovat.

Bohuslav Kub, místostarosta

Budou Volary město plné kamionů?

Desátého března proběhlo na volarské radnici veřejné projednání záměru na zkapacitnění silnice do Volar. Z dokumentace vyplývá, že nová silnice by měla mít mnohem lepší parametry než silnice I. třídy přes Kubovu Huť, a tak by měla stáhnout část tranzitní dopravy ve směru na hraniční přechod Strážný. Není proto divu, že u mnoha obyvatel Volar vyvolal takto megalomansky pojatý záměr zděšení a na veřejném projednání byla poměrně bouřlivá atmosféra. Pokud záměr v této podobě skutečně projde, bude to mít zásadní vliv na dopravní poměry a celkový život ve městě i v okolí. Proto si myslím, že je důležité se se záměrem seznámit podrobněji.

V současné době probíhá proces posouzení vlivu stavby na životní prostředí. Jedná se o rekonstrukci 6,5 km dlouhého úseku silnice II/141 mezi Blažejovicemi a Volary. Půjde o její narovnění a rozšíření na 9,5 m (ta současná má kolem šesti a pro silnice II. třídy se doporučuje 7,5 m), takže výsledná silnice povede z více než padesáti procent mimo stávající komunikaci a vyžádá si zabor dalších pěti hektarů krajiny. V úseku mezi rozvodím a Volary jsou navrženy dvě varianty. Obě jsou však příliš technokraticky pojeté a vedou zcela mimo stávající těleso silnice. Jedna počítá s překlenutím údolí pomocí šestimetrového náspu a třicet pět metrů dlouhého mostu. I druhá počítá

s oblouky zatáček mimo současnou silnici a se zářezy a až čtyřmetrovými násypy. Takto radikálně pojetá rekonstrukce bude výrazným zásahem do krajiny, a zcela změní dopravní poměry v oblasti. Neboť z lokální horské komunikace, určené pro osobní dopravu, se stane široká rovná silnice vyhovující tranzitní kamionové dopravě více než paralelně vedoucí silnice I. třídy přes Kubovu Huť. Jedná se tu o vytvoření nového hlavního tahu na hraniční přechod Strážný ve směru od dálnice D3, Českých Budějovic a Písku.

Z toho důvodu se svým dopadem jedná spíše o zcela novou stavbu a mělo by na něj být takto pohlíženo.

Povolení takto závažné stavby musí předcházet posouzení jejího vlivu na životní prostředí (proces EIA), který je nyní ve stavu připomínkového řízení, v jehož rámci proběhlo již zmíněné veřejné projednání.

Dokumentace EIA, zpracovaná společností EIA servis, však zcela pomíjí nebo bagatelizuje některé její dopady na životní prostředí a místní obyvatele.

Přestože ze záměru je zřejmé, že silnice je navržena na mnohem větší kapacitu vozidel, dokumentace se s navýšením dopravy vůbec nevyvíjí. Změna chování řidičů je přitom zcela logická. Široká rovná silnice bude umožňovat průjezd přes horskou oblast snadněji, než do nadmořské výšky tisíc metrů šplhající trasa přes Kubovu Huť. Od Českých Budějovic je to na Strážný přes Volary kratší, pro kamiony je to však díky úzké silnici dosud pomalejší. Rovněž ze směru od Strakonice na Černou v Pošumaví je to přes Volary nejkratší, přesto navigace tuto trasu v současnosti nenabízí. Právě zvýšení průjezdu zejména nákladních vozidel bude mít významný vliv na život obyvatel v turisticky vyhledávané oblasti. Obyvatelé Volar si to už ověřili v loňském roce, kdy sem byla kvůli opravě viaduktu na Kubově Huti odkloněna veškerá doprava. V té době nebylo téměř možné silnici přejít mimo přechody pro chodce, kterých po nedávné opravě velmi ubylo. Rovněž z bočních ulic bylo problematické se na silnici napojit nebo ji přejít, u odbočky k Penny marketu se tvořily dlouhé fronty. Volary nemají ani v územním plánu navržený obchvat pro napojení silnice II. třídy, a je pro ně tudíž drastické navyšování dopravy přes centrum velmi nešťastné. Vzhledem k tomu, že na jedné straně města se nachází sídliště a na opačné straně škola a obchodní centrum, bude mít zvýšená doprava neblahý dopad na život celého města.

Dokumentace také zcela pomíjí vliv změných dopravních podmínek v průběhu stavby. Takto velká stavba se neobejde bez úplné uzavírky stávající silnice. Oficiální objízdná trasa tak nejméně po dva roky (plánováno je 2028 až 2030) povede přes Vimperk, což je nejméně o půl hodiny a více než o třicet kilometrů delší. To je samozřejmě pro Volaráky neúnosné, takže fakticky se bude jezdit přes bývalé Cudrovice, cestou plnou zatáček a tak úzkou, že se tam sotva vyhnou osobní auta. Ta je v současnosti využívána zejména místními zemědělci (přejezdy traktorů) a turisty (vedou po ní turistické trasy a cyklotrasa) a vzhledem k tomu, že ve večerních a nočních hodinách není prakticky využívána, netvoří bariéru pro přechod živočichů. Lze tudíž předpokládat, že zde bude docházet k častým dopravním nehodám a střetům se zvěří. Navíc při zkušenosti s loňskou opravou Mlynařovické ulice, která nakonec trvala oproti původnímu plánu téměř dvakrát déle, se obávám, že plánované dva roky jsou spíše přáním než reálným odhadem.

Rovněž na narovnané a rozšířené silnici vzroste vlivem zvýšené rychlosti a hustšího provozu riziko střetu se zvěří. Tvůrci dokumentace si to uvědomují, místo vytvoření bezpečných přechodů však navrhnou na celé trase omezit rychlost na sedmdesát kilometrů za hodinu a instalovat zde radary. I tak se však fakticky ze silnice stane bariéra těžko přístupná pro zvěř i pro lidi.

Společnost EIA servis si sama zpracovala Hodnocení krajinného rázu a vliv rekonstrukce na něj. Ve vlastním hodnocení došla k závěru, že harmonická krajina s mozaikou luk, lesů, remízků a jednotlivě rostoucích dřevin se vyznačuje významnými krajinnásko-estetickými hodnotami a stávající silnice obklopená stromy a další zelení do ní harmonicky zapadá. Vliv zdaleka viditelné stavby, které se neobejde bez kácení alejových stromů, se zářezy a čtyř, respektive šestimetrovými, násypy na krajinný ráz však bez vysvětlení bagatelizuje. O přírodní hodnotě zdejšího území přitom svědčí i skutečnost, že stávající silnice protíná několik biocenter a biokoridorů a v jednom úseku tvoří hranici Národní přírodní památky.

Zdůvodnění takto technokraticky pojeté a drahé rekonstrukce silnice II. třídy na území CHKO Šumava je podle mého názoru nedostatečné. V dokumentaci se pouze konstatuje, že úsek se vyznačuje značnou nehodovostí a neodpovídá stávajícím parametrům. Z podrobnějšího prozkoumání statistiky nehod šetřených policií ČR však nevyplývá, že by zmíněný úsek byl nějak významně nehodovější než předcházející širší úseky téže silnice. Naopak v úseku mezi Prachaticemi a Blažejovicemi dochází statisticky k vážnějším nehodám, které si vyžádají více těžších zranění a větší materiální škodu. Kdyby zadavateli na snížení nehodovosti skutečně záleželo, mohl to již dávno řešit omezením průjezdu kamionů, po kterém místní obyvatelé už dlouho volají, nebo snížením maximálně povolené rychlosti v inkriminovaných úsecích.

Domnívám se, že Šumava je z celorepublikového hlediska jedno z nejhodnot-

nějších území, kde by jeho ochrana měla být na prvním místě. Přístup tranzitní přepravy přes horskou oblast k hraničnímu přechodu Strážný by tak měl být veden pouze jedním koridorem a stávající silnice II. třídy by měla být určena pouze pro místní obyvatele a turisty. Pak by stačilo stávající silnici pouze mírně rozšířit ve stávající stopě. Navržený takto technokraticky pojeté rekonstrukce silnice II/141 nevychází z potřeb místních obyvatel, ale z potřeb dálkové tranzitní přepravy, rovněž je nesmyslně technicky náročné a drahé. O tom, že Krajský úřad, jakožto zadavatel zmíněné dokumentace EIA, příliš nehlídá na krajinu, místní obyvatele a účelnost vynaložených prostředků svědčí i nedávná realizace předjížděcího pruhu mezi Prachaticemi a Libínským Sedlem. Ten je umístěn v místě, kde byl největší svah a skála, díky čemuž stavba trvala déle a byla dražší, než kdyby byla umístěna blíže k Libínskému Sedlu. Navíc vlivem svahu došlo k vykácení širšího pruhu lesa a vůbec celkové provedení je velmi necitlivé a neestetické.

Na veřejném projednání měli občané velkou řadu připomínek. Nejvíce rezonovala obava z kamionů, které nová silnice do Volar přivede. Přítomný zástupce kraje oponoval, že Volary si v územním plánu zrušily napojení silnice II. třídy na obchvat. Jestliže záměr v této podobě projde, tak se vybudování obchvatu asi stane nutností. Ovšem v případě Volar to není tak jednoduché, protože druhou část obchvatu, spojující silnici I. třídy od Českého Krumlova se silnicí I. třídy na Strážný, by mělo stavět Ředitelství silnic a dálnic, které s krajem výstavbu nekoordinuje a není pro ně v současnosti prioritou. Jestliže je záměrem kraje vytvořit hlavní tranzitní tah od Budějovic a dálnice D3 přes Prachatice a Volary, mělo by k němu dojít koncepčně a v součinnosti s ŘSD.

Je pro mě velkým zklamáním, že vedení města se záměrem souhlasilo, aniž by stanovilo nějaké podmínky.

*Martin Bláha
Spolek Šumava domovem*

Obnova tradic v pěkném kostele

Kostel svaté Anny v Pěkné stojí v samém středu vsi jako tichý strážce času. Když jeho zdi na sklonku osmnáctého století poprvé nasály vůni kadidla, těžko mohl někdo tušit, jak pohnutý osud tuto raně klasicistní a pozdně barokní stavbu čeká. Kdysi býval tepajícím srdcem kraje. Neděli co neděli se k němu sbíhaly cesty z Pěkné, Chlumu, Smolné Pece, Jödlových Chalup i Horní Sněžné. Lidé sem přinášeli své radosti i žalosti a majestátní věž, jež k nebi vzhledla na prahu dvacátého století, jim byla spolehlivým majákem v šumavských hvozdech.

Pak ale přišlo ticho. Po poválečném vysídlení ztratil kostel své farníky i svou jiskru. Vysídlence nahradili dosídlenci, kteří se také postupně vytráceli. Zvenčí sice dál tvořil dominantu krajiny, dobře viditelnou ze silnice od Volar na Horní Planou, uvnitř však pomalu chřadnul. Zbyly jen holé zdi, trojice oltářů, kazatelna a varhany. Většina mobiliáře i kostelních hodin se nenávratně ztratila. Padesát let tu nezazněla jediná sváteční mše. Ožíval jen letmo, když po revoluci, v době jeho renovace, přijeli přes hranice zavzpomínat rodáci. Jinak stál, osamělý vedle starého hřbitova s márnicí, a mlčky připomínal zašlé časy.

Staré zdi si ale pamatují. Obrat přineslo srpnové setkání „Pěkně v Pěkné“. Otec Falář tehdy pronesl slib: „Najde-li se na Štědrý den alespoň pět odvážlivců, mše se do

Pěkné vrátí.“ Vánoční mráz nakonec nepřivítal pět lidí, dorazily jich rovnou dva tucty. V prostorách, kde desítky let sedal jen prach, znovu zněl zpěv. Na mši nechyběl ani třiasedmdesátiletý Josef Zika. Když hleděl k oltáři, jistě se v duchu vrátil do let, kdy tu stával jako jeden z posledních ministrantů, ještě jako náctiletý. Kruh se uzavřel.

Vánoční setkání nebylo tečkou, nýbrž začátkem. Slovo dalo slovo a díky obrovskému úsilí Pavla Bačeho, Václava Soldáta a všech srdcařů z Pěkné i Chlumu je ono

dlouhé ticho definitivně prolomeno. Kostel svaté Anny tak již nemusí být jen chátrající památkou ze zaprášených časů. Znovu se může nadechnout a navrátit do něj život.

Už v neděli 5. dubna od 15 hodin se zde bude sloužit první velikonoční bohoslužba v tomto tisíciletí. Jste všichni srdečně zváni zakusit neopakovatelnou atmosféru tohoto krásného kostela, který vstal z popela, a stát se součástí obnovy tradic v Pěkné i na Chlumu.

Tomáš Válek

Oslavy 100 let od založení

Klubu československých (českých) turistů ve Volarech

Program oslav zahájí vernisáž výstavy věnované osobnosti zakladatele a prvního předsedy Klubu československých turistů ve Volarech Jana Tolara a dalších významných představitelů stoleté historie klubu.

Vernisáž se uskuteční v Infocentru Volary dne 11. dubna 2026 od 14.00 hodin.

Výstava bude přístupná veřejnosti až do 10. května 2026.

Další částí programu bude slavnostní **uvedení zakladatele odboru KČST Jana Tolara do Síně slávy KČT** za účasti hostů i široké veřejnosti. Začátek proběhne **na nádraží ve Volarech dne 25. dubna 2026 v 9.30 hodin**. Na peróně volarského nádraží pronese slavnostní projev starostka města Martina Pospíšilová společně s předsedou odboru KČT Volary Janem Šťastným. Následovat bude komentovaná prohlídka Tolarovy ulice, kterou povede spisovatel Roman Kozák. Prohlídka potrvá přibližně 30 minut a poté se účastníci vrátí zpět do Hotelu Chata.

Zde proběhne slavnostní akt uvedení Jana Tolara do Síně slávy KČT u jeho pamětní desky za přítomnosti praneteře Ivany Sýkorové. V rámci slavnostního uvedení vystoupí žáci ZUŠ Volary.

Závěrem programu se uskuteční **symbolický turistický pochod z nádraží ve Volarech na Soumarský Most**. Součástí pochodu bude prohlídka Muzea lehkého opevnění s možností opékání uzenin.

Na obou akcích bude možné zakoupit unikátní pamětní „tolarovou“ bankovku vydanou v limitované sérii 100 ks.

Václav Vondrášek

100 let KČT VOLARY 1926–2026

Už celé století spojuje volarské turisty láska k přírodě, pohybu a šumavské krajině. Odbor Klubu českých turistů ve Volarech vznikl v roce 1926 a od té doby prošel řadou proměn. Od prvních značených cest a vydávání turistických příruček přes válečné přerušení činnosti až po dnešní značení turistických tras, organizování pochodů, výletů.

Přesné datum založení odboru Klubu československých turistů ve Volarech sice neznáme, víme však, kdo stál u jeho zrodu. Prvním předsedou se stal přednosta železniční stanice Jan Tolar, jednatelem Miroslav Pára a pokladníkem Josef Veselý. Odbor vznikl v době, kdy byli Češi ve Volarech menšinou, a proto nad ním převzal patronát turistický odbor ze Strakonice. Pomoc přicházela i z dalších měst – například z Volyně, Písku, Loun nebo Kladna.

Jedním z prvních úkolů nového spolku bylo značení turistických cest. Již tehdy vedly jižní Šumavou dvě významné trasy – pohraniční a meziměstská. Právě meziměstská trasa procházela i přes Volary a spojovala Vimperk s Chvalšínami a Zlatou Korunou přes Boubín, Volary a Lysou horu. Volarští turisté se tak od počátku podíleli na zpřístupňování šumavské krajiny návštěvníkům z celé republiky.

Velkou aktivitu projevovali i v dalších oblastech. Už rok po založení odboru vydali zásluhou Jana Tolara a Miroslava Páry brožurku s názvem Příručka věnovaná turistice, obchodu, průmyslu a živnosti pro Volary, Lenoru, České Žleby, Želnavu a okolí. Nabízela praktické informace pro návštěvníky regionu a zároveň pomáhala propagovat Volary i krásy Šumavy.

Turisté se zapojovali také do společenského života ve městě – pořádali plesy a vydávali informační prospekty. V plánech se dokonce objevila i rozhledna na některém z okolních vrcholů, k její stavbě však nakonec nedošlo.

Pro potřebu turistů a ostatních návštěvníků Šumavy pronajali několik místností, v nichž zřídili malou prodejnu, noclehárnu a „poptavárnu“, což se dá interpretovat jako informační středisko.

Velkým krokem vpřed byla výstavba turistické chaty u nádraží ve Volarech. Stavba začala v roce 1930 podle návrhu renomovaného architekta Jaroslava Stejskala. Stejskal navrhl místo původně zamýšlené dřevěné chaty reprezentativní zděnou stavbu hotelového typu, lépe se hodící do městské zástavby v okolí dalších dvou hotelů. „Chata“ byla slavnostně otevřena 26. července 1931 a brzy se stala důležitým centrem českého společenského života ve Volarech. Za války zde byly kanceláře říšských drah, po válce pak americká telefonní ústředna.

Rozvoj turistického spolku přerušily události druhé světové války, kdy museli čeští obyvatelé město opustit. Turistická činnost tak na několik let zcela ustala.

Po válce se činnost postupně obnovila. Turisté začali znovu značit cesty a oživot

spolkový život. K osobnostem, které se o obnovu zasloužily, patřil například PhMr. Vladimír Jeřábek. Významnou roli sehráli také Miroslav Svoboda, Josef Čech, Josef Čada nebo Rostislav Skotnica. Díky jejich práci se podařilo turistickou činnost ve Volarech znovu nastartovat.

V dalších desetiletích se členové odboru věnovali především údržbě značených cest, organizování výletů a turistických pochodů. Mezi významné akce patřil například mezinárodní pochod IVV „Šumavské putování“, který byl jedním z prvních svého druhu pořádaných v České republice po sametové revoluci (celkem 29 ročníků). Tradicí se staly společné vycházky do šumavské přírody i brigády při údržbě turistických tras.

Dnes má KČT Volary cca 20 členů a jeho předsedou je Jan Šťastný. Odbor pořádá pěší i cyklistické akce a zájezdy pro své členy i veřejnost.

Sto let existence Klubu českých turistů ve Volarech tak připomíná práci generací dobrovolníků, kteří pomáhali objevovat krásy Šumavy a udržovali turistickou tradici ve městě. A jak ukazuje současná činnost odboru, tato tradice stále pokračuje.

Závěrem zveme veřejnost na výstavu 100. let založení odboru KČT ve Volarech.

Jaroslav Hradský – KČT Volary

Sté výročí založení organizace KČT ve Volarech

Vzpomínají nejstarší aktivní členky KČT ve Volarech Hana Čechová a Marie Zbořilová.

Jak jste se ocitly ve Volarech?

Marie: Manžel se náhodou dočetl v novinách o nábore pracovníků do nově vznikajícího provozu Jihočeských dřevařských závodů. V roce 1964 zde získal práci i byt.

Hana: Od osmdesátých let jsme s manželem jezdili do Volar na návštěvy za dcerou a vnoučaty. Poznávali jsme Šumavu a tolik jsme si ji zamilovali, že jsme začali shánět ve Volarech bydlení. V roce 1995 jsme si tu koupili domek a na důchod jsme se sem přestěhovali.

Kdy jste vstoupily do KČT?

Marie: V roce 1977 jsem do Klubu českých turistů vstoupila společně s manželem. První velká akce, na kterou si vzpomínám, byl pochod Úpatím Boubína, který jsem absolvovala s kamarádkou. Došli jsme z Volar na Kubovu Huť.

Hana: Do Volar jsme se nastěhovali na podzim 1995 a o Vánocích (možná na Nový rok 1996) jsme si vyšli na výlet do Lenovy. Před hospodou U Grobiána se zrovna fotili volarští turisté. Hned nás začali lákat do svých řad a my jsme neodolali a hned začátkem roku 1996 jsme oba do KČT vstoupili.

Jaké aktivity probíhaly v KČT v 70. a 80. letech?

Marie: Samozřejmě jsme absolvovali mnoho turistických pochodů a výletů v okolí Volar. Významnou akcí byl pochod Úpatím Boubína. Tento pochod se prokazatelně konal od roku 1973. Vedl z Volar případně až do Vimperka – trasy měly 7, 17, 28 a 50 km. Občerstvení na trati obstarávali členové TJ Rudá hvězda z Volar.

Od sedmdesátých let se také koná každoročně Knedlíková cesta. Tato akce vznikla spontánně po výletu, který končil v Lipce, kde si v hospodě turisté dali knedlíky plněné uzeným. Po několika letech konání jel z Volar do Lipky celý vagón turistů. Tradice se udržuje dodnes, cíl pochodu bývá různý, např. Zátoň, Černá v Pošumaví.

Pravidelně se také splouvala Vltava, lodi se půjčovaly z Domu dětí. A protože často přišlo a jezdilo se v pláštěnkách, dostaly tyto akce pojmenování Igelitová plavba. Také jsme se účastnili odemykání Vltavy.

K pravidelným aktivitám patřily i zimní výlety na lyžích, plnění 100 jarních km. Mezi turisty vždy bylo několik značkařů, kteří udržovali turistické značení v okolí.

Vzpomínám si na jednu dramatickou událost. Někdy v 80. letech jsme vyrazili na výlet, který končil v chalupě u pana Svobody v Českých Zlebech. V té době musel naši hromadnou návštěvu nahlásit pohraničníkům, vždyť „železná opona“ vedla hned za obcí. Šli jsme se projít po vesnici, jenže

směrem k drátům. To byla chyba, během chvilky nás obklíčili pohraničníci se samopaly. Neměli jsme s sebou občanské průkazy, takže jsme se půl hodiny třásli v obklíčení vojáků, zatímco pan Svoboda se odvolával na povolení, které pro nás vyjednal. Řešilo se to až přes oblastního náčelníka.

Součástí klubové činnosti v tehdejší době byla i pravidelná účast na brigádách, nejčastěji v lese.

V týdnu jsme se scházeli v klubovně. Vlastními silami jsme si v roce 1983 upravili místnost v domku rybářského svazu. Když jsme museli odejít, znovu jsme renovovali, tentokrát prostory v domečku na dvoře školy Pod Kostelem. Nakonec se uvolnila klubovna po lyžařském oddíle v Mlynářovicích ulici. Tam se scházíme dodnes a za významné podpory Tatranu se snažíme udržovat tuto budovu v dobrém stavu.

Jak probíhala činnost KČT v devadesátých letech?

Marie: Náš klub se zapojil do mezinárodní spolupráce turistických spolků IVV, takže jsme se účastnili pochodů v Německu, Rakousku. Také jsme od roku 1991 začali pořádat mezinárodní pochod Šumavské putování. Každý rok byly vyznačeny trasy pro pěší turisty i pro cyklisty. Počet účastníků dosáhl až 1 000 osob (1999). Přijížděli i turisté z ciziny, z Rakouska, Německa, Kanady, Dánska.

Zajímavou akcí klubu, přesněji turistického oddílu mládeže (TOM) pod vedením pana Čady byla stavba přístřešku a úprava studánky u Idiny pily.

Také jsem se účastnila spousty výletů u nás. Několikrát jsme podnikli delší výpravy např. na Slovensko nebo do Alp.

Hana: Samozřejmě jsme se podíleli aktivně na činnosti klubu, pomáhali jsme s organizováním Šumavského putování – byli jsme většinou na nějaké kontrole nebo u startu. My s manželem jsme se hned v roce 1996 přihlásili do značkařského kurzu. Protože v okolí Volar udržovali značení stávající značkaři, dostali jsme za úkol oblast zhruba od Knížecích Plání po Churáňov a Javorník. V roce 2005 po rozšíření 1. zóny NP jsme rušili značení od Plešného jezera na Plechý a vyznačovali obchozí trasu k hraničnímu kameni 1/6 a odtud na Plechý. V poslední sezóně, které se účastnil můj manžel, tj. 2006/2007, jsme opravili a vyznačili 70 km tras a obnovili 17 směrovníků.

Jak pokračovala vaše činnost v novém tisíciletí?

Marie: Kromě pravidelných schůzek a výletů jsme několikrát vyjeli na několikadenní výpravu na Domažlicko, třeba výstup na

Ostrý, a Krumlovsko. Z ubytovny na Korábu jsme podnikali výlety na Šumavu i do Českého lesa.

V srpnu roku 2012 jsme slavnostně pokřtili studánku u Idiny pily – Čadova studánka.

Každý rok stále pořádáme pro veřejnost pochody Volarský pěšour, Přes Bobík do Bobíku. Tradiční jsou naše novoroční vycházky a Knedlíková cesta. Mnoho let jsem také spravovala účty klubu.

Hana: V roce 2001 jsme s manželem organizovali mezinárodní pochod Eurorando z Nového Údolí na Třístolníčnick.

Dokud mi sloužily nohy, snažila jsem se chodit na všechny akce, pomáhala jsem při organizaci pochodů. Také jsem absolvovala několik výjezdů na Chodsko. Se značením turistických cest jsem se rozloučila v roce 2011, když jsem s pomocí dvou svých vnuků přeznačila červenou trasu v okolí Volar.

Dosud se snažím účastnit schůzek turistů na základně. Naposledy jsem absolvovala Knedlíkovou cestu z Hůrky do Černé a zpět.

Co na závěr?

Chtěla bych popřát volarskému Klubu českých turistů, aby k těm současným aktivním členům přibývali i mladí přátelé přírody a turistiky – pokračovatelé stoleté tradice.

Hana Cigánková

Ivana Sýkorová – praneteř zakladatele KČT ve Volarech Jana Tolara

Pro tento rozhovor bylo zapotřebí zajet až do Přeštic u Plzně, ale rozhodně to stálo za to! Ivana Sýkorová je totiž neuvěřitelně aktivní člověk, bývalá učitelka, zanícená turistka a milovnice železnic. Geny svého předka Jana Tolara zkrátka nezapře!

Rod Tolarů, Anna Tolarová zcela vpravo dole (rodinný archiv Ivany Sýkorové)

Pamatujete si na svého předka Jana Tolara?

Bohužel. Jan Tolar zemřel, když mi byl pouhý rok. Ale poté, co skonal, byl vypraven vagon s jeho ostatky do Blovic. Byl začátek 50. let, a na tu dobu to byl poměrně velký projev úcty. Víte, ono je to těžké dnes dohledat některé podrobnosti našich předků, neboť ti, kdo je znali, již nejsou mezi námi, a potomci o tom mnoho nevědí. Já si pamatuji, že když jsem byla malá, tak na hřbitově v Blovicích byla na jednom náhrobku porcelánová fotka Jana Tolara s nápisem, že je to přednosta z Volar. Škoda, že tehdy ještě nebyly mobily, to bych si to určitě vyfotila. Dnes už tam ona fotografie není. Moje maminka byla z rodu Tolarů. Její tatínek byl bratr volarského Jana Tolara. Maminka rovněž vzpomínala, jak jako malá jezdívala ke svým prarodičům do mlýna do Lípnice nedaleko Nezvěstic. S mojí maminkou jsme plánovaly, že se společně podíváme do míst rodinných kořenů. Až budu v důchodu. Bohužel maminka zemřela dřív, než jsme mohly naše putování uskutečnit.

Jaké bylo Vaše dětství?

Narodila jsem se 9. 8. 1950 v Blovicích jako třetí dcera ze čtyř do rodiny Homanů. V rodině Homanů byli skoro všichni učitelé, takže i my čtyři sestry jsme se v dospělosti staly kantorkami. Rod Tolarů, to byli zas samí železničáři. Dokonce i mamčin tatínek, můj dědeček Vašík, pracoval také na dráze, i když nebyl taková šarže jako Jan Tolar. Moje maminka často vzpomínala, jak moje babička

vždycky říkala: „Pššš! Tatka se vrátil z noční a musí spát!“ A Jan Tolar měl dceru a ta si také vzala „ajznpoňáka“.

Ale zpátky k mému dětství. To jsem prožila na jižním Plzeňsku. Bydleli jsme sice v bytovce, ale byla to paráda. Jako děti jsme hrály spousta her, chodily jsme se koupat, prozkoumávaly okolí Blovic. Byly jsme pořád venku. Tehdy ti starší pečovali o ty mladší... A představte si, že se scházíme dodnes!

Co Vaše školní léta?

Jako starší jsme chodili na houby, lesní plody, sbírali hluchavku a heřmánek a za vydělané peníze si dělali radost drobnými dárky, či si jako starší koupili tenisové rakety a na hřišti za bytovkou jsme pak hráli tenis. Naše maminka byla často vykloněná v okně a dirigovala nás. Jako dítko školou povinné jsem jezdila na výpravy a tam byl postarší učitel Háček a ten měl turistický kroužek a my jako děti jsme s ním chodily na výpravy. To mi bylo tak devět let.

Jak takové Vaše první turistické pochody vypadaly?

No vždycky jsme někam dojeli, vlakem či autobusem, a pak jsme se vydali pěšky. Někdy jsme spali pod stanem jehlanem. A to bylo pane něco! Nejprve jsme kolem stanu museli udelat stružky a dovnitř nanosit chvoji. Zároveň se vařilo na kotlíku nad ohýnkem. To už snad dnešní děti ani neznají. Moje dvě starší ségry v té době už jezdily na Šumavu k Sušici do těch kempů tam. Mimo výpravy s turistá-

kem a sousedy jsme také chodili s tatínkem na procházky po okolních kopcích.

Jak jste našla odkaz Jana Tolara ve Volarech?

Když jsem se začala pít po svých kořenech, tak jsem věděla, že někde ve Volarech existuje jakási dřevěná tabule se jménem Jan Tolar. To jsem se dočetla v časopise, myslím, že to byl Vítaný host. Vydala jsem se tedy s manželem do vašeho města, kde jsem zašla nejprve do íčka. To já vždycky tak dělám, že zajdu do informačních center pro vizitky do turistického deníčku a prospekty. Tehdy jsem tam nezastihla pana Pulkrábka. Toho jsem se na rodinu Tolarů chtěla zeptat, on je totiž světa znalý. Když jsem neuspěla na íčku, tak jsem si řekla, že to zkusím rovnou na radnici. Tam byla hodně milá a příjemná paní, ale když jsem se ji zeptala, kde najít onu dřevěnou desku, tak nevěděla. Tak jsem se vydala na nádraží, kde se člověk většinou dozví, co potřebuje znát. Musím se vám přiznat, že aniž bych tehdy věděla nějakou souvislost s Tolarem a železnicí, tak už odmala tuze ráda jezdím vlakem.

Takže tuším, kde jste prvně potkala pana Kozáka, který Vám Jana Tolara přiblížil.

Ale kdepak, já ho tehdy na volarském nádraží nepotkala. On už byl tehdy ve Vimperku. Ale na nádraží jsem se osmělila, zatukala na dveře a železničáři mě vzali dovnitř. Od nich jsem se dozvěděla, že pan Kozák napsal knihu o mém předkovi a kde právě pracuje. Také jsem na nádraží našla onu dřevěnou desku. Na to konto jsme se pak s manželem rozjeli do Vimperka za Romanem Kozákem. Z jednotlivých vyprávění o Janu Tolarovi si dovolím soudit, že to byl gentleman. A jinak pan Kozák se zasloužil o to, aby se jedna volarská ulice u nádraží přejmenovala na Tolarovu. Zároveň, když si tak povídáme a já jsem učitelka v penzi, musím konstatovat, že se pan Jan Tolar zasloužil ve Volarech o založení české školy. Což je úžasné!

Umíte si představit, že by se Váš předek neodstěhoval ze Šumavy a že byste třeba teď žila ve Volarech?

To víte, že ano! Vždyť mě to na Šumavu tak táhne! A když už jsme u Volar, musím zde zmínit manžele Kuboňovi, u kterých vždy pobývám a moc jim děkuji za pohostinnost.

A co dodat závěrem?

Snad jen to, že si myslím, že by se za mě Jan Tolar nestyděl. A také že jsem vděčná, že bude ve Volarech symbolicky uveden do Síně slávy KČT a já budu moct být u toho. Jsem hrdá, že jsem jeho potomek.

Klára Singerová

KULTURNÍ PŘEHLED

DUBEN 2026

středa 1. 4. 16:00	VELIKONOČNÍ PŘÍBĚH Divadlo Pavla Šmída a Vojty Vrtka nám přináší příběh, ve kterém se loutkář, kejklíř a komediant Vojtěch setkává se svým panem učitelem, aby spolu sehráli Velikonoční příběh. Zatímco Vojtěch coby loutkář má připravené klasické loutkové divadlo, tedy kukátkovou scénu a loutky z lidových pohádek, pan učitel přichází vybaven jen starou biblí. Přesto, nebo možná právě proto, spolu rozehrají prastarý příběh o lásce a obětování se za druhé, za nás za všechny. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA
čtvrtek 2. 4. 16:00	VELIKONOČNÍ PEČENÍ Na Zelený čtvrtek je ten nejlepší čas pro pečení mazanců. Tak budte u toho.	MUZEUM
neděle 5. 4. 10:00	VELIKONOČNÍ MALOVÁNÍ Kraslice všech velikostí, barev a stylů ozdobí volarské náměstí. A to nejen na „vajíčkovnicích“! Dílničky pro děti s velikonoční tematikou, malování velkých betonových kraslic – přijďte si užít jarní radosti.	NÁMĚSTÍ, INFOCENTRUM
pátek 10. 4. 15:00	ČLENSKÁ SCHŮZE STP	RADNIČNÍ SÁL
sobota 11. 4. 14:00	100 LET ODBORU KČT VE VOLARECH Zahájení výstavy ku stému výročí vzniku odboru KČT, která potrvá až do 10. května 2026.	INFOCENTRUM
sobota 11. 4. 19:00	SHERLOCK HOLMES – SKANDÁL V ČECHÁCH NaKop Tyjátr Jihlava uvádí dobrodružnou komedii inspirovanou povídkami sira Arthura Conana Doyle, autora legendárního detektiva Sherlocka Holmesa. Představení vychází z první povídky, ve které tento geniální detektiv poprvé spatřil světlo světa na stránkách časopisu Strand Magazine. Podaří se Sherlocku Holmesovi vyřešit záhadný problém českého krále a zabránit tak hrozícímu skandálu? <i>divadelní představení, vstupné 120 Kč</i>	SÁL KINA
pátek až neděle 17. 4. až 19. 4.	MILITARY DEATH MARCH Již třináctý ročník extrémního dálkového pochodu, věnovaného uctění obětí pochodu smrti pro všechny, kteří chtějí poznat, co v nich skutečně je. Civilisté, vojáci, policisté, hasiči, děti, senioři... mohou zkusit své síly při uctění památky židovských žen a dívek, které v roce 1945 absolvovaly pochod smrti z Grünbergu až do Volary.	VIMPERK, AUTOKEMP VODNÍK VOLARY, RADNIČNÍ SÁL
pondělí 20. 4. 15:00–17:00	NA KÁVU SE STAROSTKOU Naprostο neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.	NÁMĚSTÍ U INFOCENTRA, PŘI NEPŘÍZNI POČASÍ V INFOCENTRU

<p>čtvrtek 23. 4. 17:00</p>	<p>SWAP OBLEČENÍ RADNIČNÍ SÁL Recyklace je fajn, přineste z oblečení, co nepotřebujete, a odnese si něco jiného! A co když na výměnu nic nemáte? Nevadí, přijďte i tak a odnese si oblečení, které vám udělá radost. Jde hlavně o to, aby se oblečení dostalo k novým majitelům a bylo k užitku. Více informací o akci na FB Zóna bez peněz Volary.</p>
<p>sobota 25. 4. 9:30</p>	<p>UVEDENÍ JANA TOLARA DO SÍNĚ SLÁVY KČT VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ Sté výročí turistů se oslaví i vzpomínkou a uvedením zakladatele turistického klubu Jana Tolara do síně slávy, komentovanou prohlídkou pod vedením Romana Kozáka a zavřší symbolickým pochodem na Soumarský Most.</p>
<p>pondělí 27. 4. 13:00–15:00</p>	<p>HERE COME THE YANKS NÁMĚSTÍ Výstava autentických vozidel a vybavení U. S. Army z dob osvobození v roce 1945.</p>
<p>úterý 28. 4. 16:00</p>	<p>ČERT A KÁČA SÁL KINA Známa lidová pohádka o Káče, která se chtěla vdát – třeba i za čerta! Divadelní představení plné překvapivých scén a písniček s humornou nadsázkou, při kterém se pobaví nejen malí diváci. Tradiční pohádka od divadla SemTamFór pro děti od 3 let v netradičním kabátu. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i></p>
<p>čtvrtek 30. 4. 18:30</p>	<p>LAMPIONOVÝ PRŮVOD S PÁLENÍM ČARODĚJNIC SRAZ PŘED BÝVALOU ZŠ Sbor dobrovolných hasičů již tradičně pořádá čarodějnický lampionový průvod a pálení čarodějnic na hasičské louce. Od 18:30 se začneme scházet před Starou školou, abychom v 19:00 vyrazili s rozsvícenými lampiony na hasičskou louku. Tam už všechny čeká občerstvení a zapálený oheň.</p>

Připravujeme na květen

<p>pátek 1. 5. 15:00</p>	<p>OTVÍRÁNÍ MUZEA S PEČENÍM, POHÁDKOU, DÍLNIČKAMI A OPÉKÁNÍM ŠPEKÁČKŮ MUZEUM Muzeum po zimě opět přivítá návštěvníky, pekařský mistr pan Janda upeče voňavé dobroty v peci a děti se podívají na pohádkový příběh od Divadelní společnosti Koňmo. Po pohádce si děti ještě užijí dílničky a opékání špekáčků (ke koupí v muzeu i s chlebem a hořčicí nebo kečupem).</p>
<p>pátek 1. 5. 15:00</p>	<p>VYPRÁVĚNÍ STARÉHO VLKA ANEB PRAVDA O KARKULCE MUZEUM Inscenace divadla Koňmo přináší konečně autentické svědectví starého vlka o tom, jak to s Karkulkou tenkrát doopravdy bylo. Jsou tedy vlci opravdu kanibalové? Kdo vlastně co sežral a kdo je hrdina? A není nakonec notoricky známá verze pohádky pouhou bulvární pomlouvou? Jedna z nejpovedenějších pohádek o Červené Karkulce, u které se pobaví jak malí, tak velcí.</p>
<p>úterý 26. 5. 19:00</p>	<p>DOKUD NÁS MILENKY NEROZDĚLÍ SÁL KINA Harlekýn uvádí situační komedii plnou zvratů a záměn o tom, kolik milenek je zapotřebí ke zkáze jednoho dlouholetého manželství. Rosálie a Francis rekapituluji své dosavadní manželství a určitě by se shodli na tom, že jsou spolu šťastní, kdyby se právě neprovalilo, že Francis žije dvojitý život. Celá rodina se ocitá v komicím zmatku. Hrají: Veronika Freimanová, Vladimír Kratina, Jana Bernášková, Kateřina Lojdrová, Luděk Nešleha. <i>divadelní představení</i></p>

NA KÁVU SE STAROSTKOU

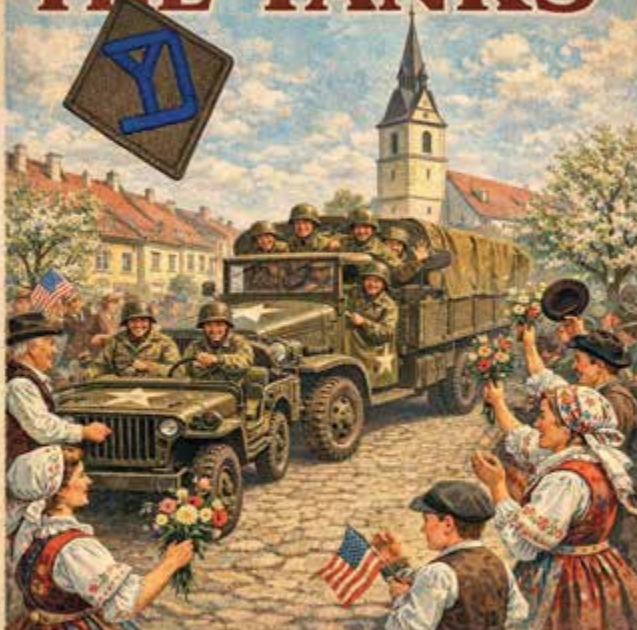

Naproti neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.

pondělí 20. 4. 2026
15:00 - 17:00
Volary
před infocentrem
při nepříznivém počasí
v infocentru

HERE COME THE YANKS

VOLARY

27. dubna 2026, 13:00 - 15:00 na náměstí
 Vystava autentických vozidel a vybavení
 U. S. Army z doby osvobození v roce 1945
 Prezentace vojensko-historických klubů

Divadlo SemTamFör

Čert a Káča

Známa lidová pohádka o Káče, která se chtěla vdát - třeba i za čerta!

Pro děti od tří let.

Režie Jan Julínek

Divadelní představení plné překvapivých scén a písniček
 s humornou nadsázkou, při kterém se pobaví nejen malí diváci.

28. DUBNA 2026
16:00
SÁL KINA VOLARY
VSTUPNÉ 50 Kč

OTVÍRÁME MUZEUM

MUZEUM VOLARY

DIVADELNÍ SPOLEČNOST KAHMA

VYPRÁVĚNÍ STARÉHO VLKA

1. 5. 2026
15:00

RUKODĚLNÉ DÍLNIČKY
PEČENÍ V OBEČNÍ PEČI
OPEKÁNÍ SPEKÁČKŮ

Šumavské ozvěny Českého Iva

Na letošním udílení cen 33. ročníku Českého Iva, které se konalo v sobotu 14. března, slavila úspěch i šumavská krajina – a to hned dvěma snímky. Prvním z nich je snímek Raději zešleť v divočině, který byl nominován ve čtyřech kategoriích: nejlepší dokumentární film, nejlepší kamera, nejlepší střih a nejlepší zvuk. Pouze poslední zmíněnou nominaci se nepodařilo proměnit ve vítězství.

Film režíroval Miro Remo a vznikl podle knihy Aleše Palána o dvojčatech Klišíkových, kteří žijí nedaleko Volar mimo běžnou civilizaci. Při přebírání této nejprestižnější české

filmové ceny uvedli kameramani Dušan Husár a Miro Remo, že by film bez bratří Klišíků nikdy nevznikl, tak jako připomněli tragickou událost, která se odehrála na konci Karlovarského filmového festivalu.

Úspěch slavila i druhá řada seriálu ze šumavského prostředí: Král Šumavy: Agent chodec, která získala dvě ocenění, a to v kategorii Nejlepší herečka ve vedlejší roli v seriálovém díle a v kategorii Nejlepší herec ve vedlejší roli v seriálovém díle. Kříšťalové sošky lvů si tak z podia odnesli Kristýna Ryška a Jan Nedbal.

Klára Singerová

Sherlock Holmes – Skandál v Čechách (dobrodružná komedie)

Divadelní představení na motivy povídek sira Arthura Conana Doylea, autora krále všech detektivů Sherlocka Holmese. Málokdo ví, že úplně první povídka, kde se slavný vyšetřovatel objeví, nese název Skandál v Čechách (A Scandal in Bohemia). Děj se sice odehrává v Londýně, ale celou zápletku odstartuje postava smyšleného českého krále. Ten je totiž zasnoubený se skandinávskou princeznou, ale před pěti lety měl románek s operní pěvkyní Irene Adlerovou, a proto se právem obává, že

kdyby to zjistila konzervativní rodina jeho budoucí ženy, svatba by byla odvolána. Jak všichni dobře víme, Sherlock Holmes je téměř dokonalý vyšetřovatel, v tomto případě však jeho genialita utrpí na cti, když podcení ženskou rafinovanost. Z původních povídek není možné vyčíst, zda se kdy Sherlock zamiloval. Při tomto vyšetřování však můžeme garantovat, že k zamilovanosti měl velmi blízko! Tajemná Irene Adlerová pro něj navždy zůstane ženou všech žen. Holmesovo pomyslné selhání lze snad omluvit tím,

že se zmíněným možným skandálem, který mimochodem považuje téměř pod svoji důstojnost, řeší současně ještě jeden případ. Případ mnohem temnější a až s hororovou zápletkou. Pojdme se stát svědky, jak si poradí nejen se svým citovým vzplanutím, ale i s šílencem, který je kvůli penězům schopen úplně čehokoli.

Představení secvičil divadelní soubor s 25letou tradicí NaKop Tyjatr Jihlava.

Klára Singerová

ZÁPIS do ZUŠ

25. 5. & 26. 5. 2026 14:00 - 17:30

pobočka Lenora: 19. 5. 2026

13:00 - 16:00

výtvarný obor

kresba, malba,
modelování, keramika,
dekorativní činnosti

hudební obor

hra na klavír, el. klávesy
zobcová flétna, příčná flétna
bicí nástroje,
trubka, tenor,
lesní roh, tuba
klarinet, saxofon,
kytara, basová kytara
sólový a sborový zpěv

PŘIHLÁŠKY VYPLŇUJTE přes QR kód nebo www.zusvolary.cz

V hudebním oboru přijímáme žáky od 5-ti let, ti mají 1 hod. týdně hry na nástroj nebo zpěvu, děti od 6-ti let mají 1 hod. týdně hry na nástroj nebo zpěvu a 1 hod. hudební teorie.

Ve výtvarném oboru přijímáme žáky od 5-ti let, ti mají 1 hod. týdně, děti od 6-ti let mají 3 hod. týdně v bloku.

info@zusvolary.cz
www.zusvolary.cz

5.května 2
384 51 VOLARY

@zusvolary
+420 724 792 799

Bylo? Nebylo!!!

Jako vcelku pravidelný čtenář Volarského zpravodaje se zaměřuji, a podotýkám s velkým potěšením, především na rubriku Historie našeho měsíčníku. Ta upoutává pozornost nejednoho čtenáře svým rozmanitým obsahem, znalostmi problému, ale zejména výkladem prostým ironie, zesměšňování a otevřeným odsudkem historických událostí a činů našich předků a dobových účastníků minulého života. Svědčí to o velkém přehledu, znalostech a celkové erudici nejen autorky paní Kláry Singerové. Všechna čest, zaslouží si za to veliké uznání, obdiv a poděkování.

Popisný a čtivý text autorčiných článků je pro mnohé zdrojem nových hodnotných poznatků a často také důvodem k zamýšlení se nad způsobem života dřívějších obyvatel našeho regionu. Takové pojednání zcela jistě obohacuje mysl čtenáře, aniž by ji od-poutával a rozptyloval pozornost nelogičnostími, nepravdami a výmysly podepřenými zdánlivě logickými úsudky. Pro neznalého čtenáře je posléze docela obtížné orientovat se ve směsi výše naznačených aspektů jiných pojednání a prezentací nejen Volarského zpravodaje. Kupříkladu poslední strana Volarského zpravodaje č. 2 z února roku 2026 na sedmi obrázcích, opatřených hluboce „vtipnými“ popisky, informuje dychtivého čtenáře o tuposti velitelů pohraničnicků při rozhodování o výběru místa a budování lyžařského svahu určeného zejména pro lyžařský výcvik nových pohraničnicků.

Leckterý čtenář s bujnější fantazií by si ilustrovanou „vtipnost“ mohl také vztáhnout na minulost v uniformě současného vrchního velitele ozbrojených sil naší země a jeho choť.

Avšak k věci a bez ironie, předmětný lyžařský svah byl vybudován a uveden do provozu v závěru druhé poloviny sedmdesátých let minulého století. Byl opatřen vlekem, umělou sjezdovkou a také elektrickým osvětlením a ve své době byl jedním z prvních v celé republice takto budovaných zařízení pro celoroční lyžařské využití. Nutno

zdůraznit a podtrhnout slovo celoroční. S použitím polypropylenového oleje naneseného na umělé skluznice lyží bylo možno provádět výuku základních prvků lyžování nejen nových vojáků, kteří narukovali v měsících říjnu, ale i těch, kteří narukovali v dubnu, kdy již nebyla dostatečná sněhová pokrývka. Z části byl lyžařský svah zpočátku využíván i volarskou mládežnickou veřejností pod vedením znalých instruktorů. Až počátkem devadesátých let po zrušení Pohraniční stráže lyžařský svah ztratil na významu a kupodivu se nenašel nikdo, kdo by takto vybudované a také prospěšné sportovní zařízení nadále využíval. Pouze nepatrná část plastových kartáčů umělé sjezdovky byla využita pro potřeby lyžařského vleku u Českých Žlebů.

Když rádoby vtipnost a ironie v č. 2 VZ, tak se tedy připojíme. Dnes je již pozdě svah oživovat, alespoň poslouží jako náboj mediálního hnojometu. Kupodivu až v dnešní době se našli novodobí „obrodnici“, kteří přináší znalé veřejnosti ten správný a cílený pohled na naši nepřilíh vzdálenou minulost. V tom případě však opomněli blíže rozebrat například záměrnou likvidaci volarského dřevozavodu, dříve zaměstnávajícího na 250 místních občanů, případně do nebes vychválit hromady desítek tun navezeného plastového odpadu lemujícího příjezdovou komunikaci na místní ČOV. Také pohled na několikahektarové prostranství fotovoltaických panelů umístěných v areálu bývalého JDZ má svůj šumavský půvab, byť by byl částečně skrytý dnes již vzrostlou zelení, tam asi záměrně vysázenou. Životnost panelů není nekonečná a náš sběrný dvůr je třeba dokáže šetrně sesbírat nebo uskladnit, když je sběrný. Třeba se najde nějaká firma, která je za tučný obnos vyveze například do Pasova v sousedním Bavorsku, jako reciproční plnění podobného nebezpečného odpadu nedávno navezeného milými sousedy na černé skládky do blízkosti hradu Sovín na severní Moravě, či k Brnu. Nebo

likvidace nijak nezajištěných nebezpečných látek ve zdemolované sklárně v těsné blízkosti Vltavy v Lenoře. Příkladů je, jak vidíme, nespočet, stačí se porozhlédnout.

A nyní trochu odhlédneme od problému: obsah a forma, příčina a následek, vnímány jakožto obecné filozofické pojmy, si plně zaslouží, aby byly uplatněny a srozumitelně chápány v celkové genezi. Pro snadnější pochopení „každý společenský jev a událost má přece svoji příčinu, kterou lze při jistě snaze nalézt, což platí v pojetí historickém, společenském, politickém, přírodním a dalším, je také nezbytným základem objektivního náhledu a hodnocení jevů v procesu vyvoje. Ukazuje se, že objektivita byla a je závažný problém společnosti nynější doby v mediálním prostoru zvláště.

Tento článek je pouhou reakcí na některá pojednání místního periodika, která asi příliš znevažují úroveň laskavých čtenářů. Ti, mimo jiné, rozhodně očekávají věcné, pravdivé, objektivní a necenzurované příspěvky do zdejšího měsíčníku. Snad by nebylo troufalé nabídnout k budoucí ilustraci některé závažnější a rozhodně tíživější náměty ze života našeho města.

Například: dopravní nekázeň řidičů, stání a parkování vozidel v ulicích města, jejich průjezdnost téměř zcela ucpané špatně parkujícími automobily, které znemožňují včasné a řádné úklid chodníků a ulic v zimním období, nepřehledná a přímo nebezpečná dopravní situace ohrožující bezpečnost školáků v Nádražní ulici před základní školou v ranní době, blokování chodníků a jejich nepovolené zábory a mnoho dalších a dalších uměle latentních tzv. nevděčných témat.

Tam všude lze napřít pozornost a úsilí některých aktivistů, nerozeštvávat a nerozdělovat občany, což čtenáři a naše veřejnost jistě po právu ocení.

*Za autorský tým jedná
Otomar Cedivoda*

Maškarní 2026 - poděkování

Chtěla bych moc poděkovat KIC za úžasnou přípravu dětského maškarního. Výzdoba, program byly prostě skvělé. Děti i rodiče si to užili.

Díky za skvělou práci.

Jana Bajčíková

Oslavenci měsíce – DUBEN 2025

3. Olga ZMRHALOVÁ	23. Jiřina TICHA VSKÁ
4. František ZMRHAL	28. Dana HARGAŠOVÁ
6. Jaroslav ŠIMAN	28. Ota MARHOUN
9. Silvestr SEKÁČ	28. Bohumila MICHÁLKOVÁ
23. Hana NACHLINGEROVÁ	28. Marie ŠVECOVÁ

*Předsednictvo a výbor přeji všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
VOLARY**

pořádá dne **30. 4. 2026**
na hasičské louce

Lampionový průvod:
sraz v 18:30 před starou školou.

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Občerstvení zajištěno
(pivo, limo, klobásy)

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

*Kdo v srdci žije,
neumírá...*

Dne 5. dubna 2026
uplynou 4 roky od úmrtí
pana

Jana Trojáka.

S láskou vzpomíná
rodina.

*Za všechnu lásku a péči Tvou,
co s vděkem dnes Ti můžeme dát...
hrst krásných květů na pozdrav
a pak již jen vzpomínat.*

Dne 23. 4. 2026 si připomeneme 3. výročí
úmrtí tatínka, dědečka a pradědečka,
pana

Vojtěcha Harvalíka.

S láskou stále vzpomíná
dcera Dana s rodinou.

Mezinárodní den žen

Největší předností některých mužů je jejich žena.

George Sandová

Muži v našem spolku si obecně uvědomují vzácnost a výjimečnost žen – manželek, matek, dcer či přítelkyň, a proto již tradičně připravují v souvislosti s Mezinárodním dnem žen připomenutí jejich nepostradatelnosti, malou, ale upřímnou a srdečnou oslavou.

Je proto k zamyšlení, že původní boj žen, před více jak 120 lety za požadavky na rovnoprávnost nejen v občanském, ale i společenském životě, je stále aktuální. A je trochu ostudou, že napříč společnostmi existuje negace a pohrdání v úctě k ženám jako bytostem a tím i k pohrdání tímto svátkem. Asi je opravdu něco špatně, když různé generace nemají úctu k matce, babičce, učitelce, ale i kamarádkám, kdy v samotné výchově absentuje ovlivňování úcty k autoritám obecně a ženám zvláště. Škoda, je potom těžké si uvědomit, že bez žen by zanikl život na této planetě.

V minulosti se domluvily tři místní spolky a připravovaly společné posezení s hudbou a květinou pro ženy. Letos poprvé však tato milá akce zůstala jen na bedrech STP Volary a vlastně jsme se dostali do počátků této oslavy žen, jejich jedinečnosti a nezastupitelnosti, kdy jsme byli prvními a jedinými organizátory.

A tak v pátek 6. března, tedy v předvečer oficiálního mezinárodního svátku, vyvrcholily přípravy spolku pro důstojné uctění žen.

Žena je nejdokonalejší ze všech stvoření. Je přechodem od člověka k andělu.

Honoré De Bal-

Primulky v květináčích všech možných barevných variací ze Zahradnictví Písek byly na místě, kde byly doplněné o drobné přání a čekaly na své vyvolené. Předávali je tradičně pánové Pavel Pichl a Petr Konrád. Netrvalo dlouho a stovka nádherných květin našla nové majitelky, oslavenkyně. Kytičky budou doneseny i ženám, které se ze zdravotních důvodů nemohly osobně zúčastnit a s lítostí se omlouvaly. Pochopitelně se dostalo i na naši dámskou obsluhu. Zahájení se ujal předseda STP Sváta Hargaš, přivítal především ženy, ale i jejich pánský doprovod, popřál všem krásné zážitky a příjemnou oslavu svého mezinárodního svátku. Promluvil i pan místostarosta Bohuslav Kub, který doprovodil Martinu Pospíšilovou, starostku. Poté přidal pár slov hospodář František Zach, který popřál nejen krásné zážitky na akci, ale i pokrok v právech žen, za které začaly boj jejich předchůdkyně v 19. století. Do dalších let připojil přání pevného zdraví a pohodu.

Mezitím dorazilo oblíbené hudební duo, nad jehož účinkováním byly i obavy. Polovička Fanda totiž léčil zdravotní neduhy antibiotiky a jejich vystoupení tedy nebylo vůbec jisté. Sám Fanda sháněl „záskok“, ale při zmínce o odměně, kterou od našeho spolku dostává, přišla odpověď na kolizi s jinou akcí a tudíž „politování“ nemožnosti záskoku. Fanda vše vyřešil tak, že se nechal

o den dříve uschnout s dovětkem – to bych jim přeci nemohl udělat. Zde je nutné podotknout, že toto hudební duo Fanda a Martina Zachovi je velmi oblíbeným uskupením. A v průběhu akce se duo na chvíli rozšířilo na trio (Nikola) a později na kvartet (Jakub), o dceru a syna manželského dua. A sklidili obrovský aplaus za perfektní výkon, děkujeme.

A tak jak něco začíná, tak i končí. Nako nec s úsměvem na tváři a kytičkou v ruce se odebrali i ti poslední do svých domovů. Na viděnou při dalších akcích!

Nezbývá, jako vždy poděkovat – členům z našeho spolku – Svátovi, Pavlovi, Petrovi a Františkovi, ale i členkám Alence, oběma Drahuškám a Hance, kteří se všichni podíleli na bezvadné organizaci. Poděkování patří i „naší“ obsluze z hotelu – paní Ericě Šturmové a paní Šárce Dulovcové za perfektní práci spojenou s péčí o dodržování pitného režimu všemi účastníky na této akci. Vždy s úsměvem, ochotou a ohromnou profesionalitou. Našemu hospodáři potom díky za dopravu kytiček. Pro milovníky statistik jen dodatek – přítomno bylo 80 žen a s jejich doprovodem potom 102 účastníků!

Děkujeme a na viděnou, nejen za rok, kdy v této oblíbené tradici hodláme pokračovat.

za STP František Zach, hospodář

Seniorská kvízová soutěž

Krajská rada Seniorů ČR organizuje v Jihočeském kraji kvízovou soutěž pro seniory 60+, nejdříve tzv. okresní kola a poté krajské finále.

Za náš spolek se zúčastnila 4 tříčlenná družstva. V soutěži bylo využito osm testů, každý po deseti otázkách (= maximálně 80 bodů) s možnostmi na odpověď a), b), c),

nebo d). Na každý test byl časový limit 10 minut, zakázaný byl mobil či komunikační hodinky.

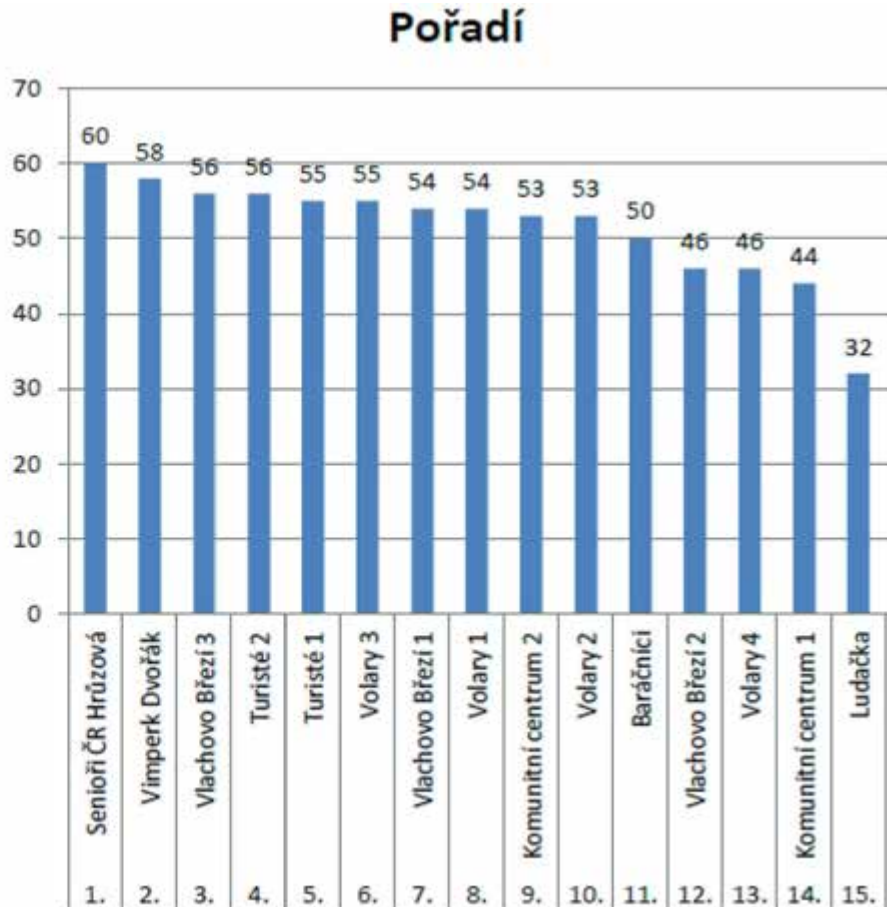
Součástí bylo i drobné pohoštění. Sešlo se celkem 15 družstev. Družstva na 1.–3. místě postupují do krajského kola do Strakonice, družstvo na 4. místě je náhradníkem (o třetím a čtvrtém místě rozhodoval při

stejném počtu bodů celkový součet věku členů.

Naše družstva si nevedla špatně, bodové rozdíly byly velmi těsné, a tak patří poděkování všem, kteří v této soutěži dokázali, že senioři jsou studnice vědomostí.

František Zach

1.	Senioři ČR Hrůzová	60
2.	Vimperk Dvořák	58
3.	Vlachovo Březí 3	56
4.	Turisté 2	56
5.	Turisté 1	55
6.	Volary 3	55
7.	Vlachovo Březí 1	54
8.	Volary 1	54
9.	Komunitní centrum 2	53
10.	Volary 2	53
11.	Baráčníci	50
12.	Vlachovo Březí 2	46
13.	Volary 4	46
14.	Komunitní centrum 1	44
15.	Ludačka	32

Knížní novinky

Beletrie

Chlupová Danuta: Vrstvy na dně

Minulost se zrcadlí na hladině přítomnosti. Historický román z Karvinska. Na dně přehrady Těrlicko leží víc než velká část stejnojmenné obce. Navždy tam zůstaly pohřbené střepy osudů tří žen, jejichž život nenávratně poznamenaly dějiny i místo jejich dětství a mládí.

Krajčo Babinská Karin: Hvězdy na cestě

Každý má svůj příběh, jen ho nikdy nevidíme celý. V minulosti stárnoucího slavného herce Igora a jeho dcery Vandy, úspěšné spisovatelky, se skrývá tragédie, která navždy změnila jejich životy. Po letech odcizení se setkávají na Krétě, aby tu splnili jedno poslední přání.

Kůtová Ditta: Zlá babička

Objevte fascinující příběh ženy, která skrývá více, než naznačuje její přezdívka „Zlá babička“. Tato kniha vám otevře dveře do světa plného emocí, dramatu a životních zvratů, které formovaly její osud.

Dutka Wojciech: Němka

Píše se rok 1938 a Magdalenu Pohlovou, dědičku lodžského továrníka německého původu, česká maturita. Bezstarostné mládí prožívá v kruhu polských i židovských přátel. Její srdce patří Poldkovi Rosenmanovi, zároveň však cítí náklonnost k Stefanovi Brychczyńskému, bratrovi své přítelkyně. S vypuknutím druhé světové války se Magdalenin život obrátí vzhůru nohama. Stává se tajnou agentkou polského odboje a musí se rozhodnout, která část jejího já převládá. Německá, nebo polská? A dokáže ochránit své nejbližší?

Naučná

Mrázková Zdena, Špinar Jindřich, Hudičák Petr, Bárta Jiří: Klet' a krajina Podkletí
Stránky této knihy vás zavedou na vrchol Kleti

a do kraje Blanského lesa od Zrcadlové Huti a jižního úbočí klet'ského masivu, přes zlatokorunský klášter, Holubov, Křemž, Brloh a Janské Údolí až po vzdálené Strýčicko. Pátá publikace z ediční řady Seidelova Šumava.

Kolář Pavel: Labyrint bolesti a jak se v něm neztratit

Český fyzioterapeut rozebírá fenomén bolesti a sdílí své zkušenosti z pozice člověka, který sám bojuje s Bechtěrevovou nemocí. Zve na cestu vedoucí přes hlubiny vědomí, podvědomí i prožívání a odhaluje, proč bolest vnímat jako příležitost k růstu.

Vidličková Lucie: Bloncka na Stezce Českem

Chcete vědět, co se stane, když si máma od rodiny a učitelka mateřské školy ve 44 letech koupí stan, obří batoh a pohorky a vydá se sama, téměř bez zkušeností, na 1000 km dlouhou pouť po České republice? Bloncka na cestách vás provede naší nádhernou zemí a zažijete s ní dobrodružství, která k putování přírodou neodmyslitelně patří.

Pro děti a mládež

Morkes Zuzana: Detektiv Vroubek

Podtitul: **Služba ve dne v noci**

Ilustrace: Morkes Petr

Detektiv Vroubek, dobře známý čtenářům časopisu Čtyřlístek, je připraven zasáhnout ve dne i v noci, protože zločin nikdy nespí. Kniha příběhů a komiksových dobrodružství zve malé čtenáře na společné pátrání.

Pro děti od 6 let.

Peroutková Ivana: Valentýnka na Šumavě

Ilustrace: Knechtlová Ivona
Valentýnka s Aničkou a se společnou kamarádkou Zuzkou vyráží na Šumavu, kde hodlají strávit prodloužené podzimní prázdniny. Spolu s babičkami a peruánským naháčem Hugem poznávají krásnou, ale

i drsnou přírodu, která ukrývá nejedno tajemství a také pověsti o močálech a bludičkách. Co všechno během výprav zažijí? Nevšední dobrodružství v nevšedním kraji si navždy zapamatují a zůstanou nejen v Aniččině deníku, ale i v Zuzčinych kresbách a ve Valentýnčinych písničkách.
Pro čtenáře od 7 let.

Hunter Erin: Série Kočičí válečníci – Havranova cesta

Zničený mír (1. díl);
Klan v nouzi (2. díl);
Srdce válečníka (3. díl)
Komiksová trilogie sleduje další osudy kocoura Havrana, který se vrací do lesa ke klanovým kočkám. Postupně zjišťuje, že staré problémy nezmižely a že bude muset čelit novým výzvám, nebezpečím i rozhodnutím.
Pro čtenáře od 8 let.

Pau Preto Nicki: Kostitepci

1. díl série **Rod mrtvých**
Unikátní příběh plný napětí a mystiky vás zavede do světa, kde se jednotlivci stávají válečnými hrdiny v boji proti duchům a nemrtvým. Tato kniha je ideální volbou pro všechny, kdo hledají netradiční fantasy plné napínavých zvratů a nečekaných spojení. Stát se valkýrou, bojovnicí proti duchům, je pro kostitepkyň Wren šancí, jak upevnit své místo ve vznešeném Kostěném rodu. Když se ale stane obětí zákeřné léčky, vykáže jí společenství do pustiny za hraniční zdí, kde se to hemží nemrtvými. Jediný způsob, jak se dostat zpět, je spojení s Julianem z nepřátelského Železného rodu. Wren s ním zprvu neustále bojuje, ale ukáže se, že jeden druhého zoufale potřebují. Jen spolu mohou zabránit děsivému spojení, které vzniká mezi živými a nemrtvými...
Pro čtenáře od 15 let.

Skauti v únoru

Oslava mezinárodního svátku přátelství

Skauting je celosvětovým hnutím. Jeho kolébkou je Anglie, ale nejspíš ani sám zakladatel skautingu lord Baden-Powell netušil, že se od svého vzniku na počátku dvacátého století rychle rozšíří do všech koutů světa. Možná by si netroufl ani doufat, že i ve 21. století bude silným hnutím mládeže, ke kterému se hlásí i velký počet dospělých lidí. Myslím, že ale není čemu se divit. Vždyť pobyt v přírodě a život v souladu s ní, stejně jako úcta k vysokým morálním hodnotám a snaha, aby všem lidem v našem okolí bylo dobře, je hluboce v člověku zakořeněna. A přátelství všech lidí bez hledu na jejich státní příslušnost či barvu pleti, to je hodnota, která ani dnes neztratila na aktuálnosti. A tak mají skauti vlastně výhodu, vždyť mají přátele ve všech zemích světa. A k tomuto přátelství se také hlásí. Jednou do roka je dokonce pořádán Thinking Day, kdy se symbolicky či přímým kontaktem spojujeme se skauty z celého světa. Je to na den narození zakladatelů skautingu (Baden-Powell i jeho žena se narodili ve stejný den – 22. února). A tento den se po léta slaví jako světový den skautů. Letos jsme oslavili již 90 let od první oslavy. Nejde ale jen o oslavu, každým rokem je vyhlášeno téma, kterému se věnujeme a snažíme se splnit množství úkolů, které nám připomenou oblasti, které je kolem nás třeba zlepšovat, a spoustu toho pro zlepšení také hned uděláme. Letos bylo tématem přátelství. A tak jsme si nejen připomněli na časové ose, jak to bylo od počátku založení

až do současné doby, ale také jsme se zamysleli, co pro přátelství a dobré mezilidské vztahy může každý z nás udělat, čím může přispět. A jako každým rokem jsme se „podívali“ do několika zemí našich skautských přátel. Na to se vždycky moc těšíme, protože nejenže se o zemi hodně dozvíme, ale také si zahrajeme nějakou hru, kterou hrají tamní děti, zazpíváme písničky, které se tam zpívají, a ochutnáme národní jídlo daného státu, které se snažíme podle národních receptů ukuchtit. Někdy si opravdu parádně pochutnáme, ovšem ve státech, kde je chudoba, je hostina skromná. Ale aspoň si uvědomíme, že mít dostatek dobrého jídla nemusí být pro každého samozřejmostí.

Letos jsme se mrkli do Senegalu a obdivovali tam nádhernou přírodu, do Venezuely, která nás udivila svými velkými kontrasty, a do Moldávie, která není sice daleko od nás, ale dost málo o ní asi víme. Bylo to fajn setkání a je moc hezké, že jsme se dozvěděli, jak se i tam skautuje, a mohli vše porovnat s naší činností. A třeba to bude typ na dovolenou pro některé z nás a nebo jsme nadchli k návštěvě i vás.

Alča, Simča a Markétka

Skautský turnaj ve vybíjené

Každým rokem se sjedeme z různých koutů našeho okresu, abychom poměřili své síly v tradiční míčovce – vybíjené. V loňském roce se akce přesunula z lenorské sokolovny do tělocvičny staré volarské školy. A protože se nám tam zalíbilo a doprava do Volar je pro

prachatické účastníky přece jen jednodušší, uskutečnil se turnaj opět ve Volarech.

Již od brzkého sobotního rána se trénovalo, rozcvičovalo, rozlosovávalo pořadí jednotlivých utkání a o jedenácté klání vypuklo. Padesát účastníků z Vimperka, Volar, Lenory a Prachatic se do boje vrhlo s nadšením i opravdovou vervou, vždyť vítězové z kategorie mladších a starších si odvezou domů putovní pohár, který bude zdobit po celý rok jejich klubovnu. Již po několika let putuje pohár do Prachatic, a tak se naši opravdu snažili. Nakonec ale vítězství v obou kategoriích patřilo opět Prachatickým, a tak si pohár opět odvezli domů. Ale co, budeme trénovat a jistě jej jednou, třeba už příště, vybojujeme. I naši klubovnu již pár let zdobí, tak se k nám jistě zase rád vrátí. Hlavní ale bylo, že si všichni užili parádní, i když někdy i docela drsnou hru, ale šlo vždy o fair play a užilo se spousty legrace. Než byly napsány diplomy, stihli jsme si zahrát i další hry, jen tak, pro radost, a bylo u nich hodně smíchu. A také při chvílích, kdy někdo zrovna nehrál, mohl si něco pěkného vyrobit, namalovat hezký obrázek nebo vyloustit šifry. Dokonce i počasí nám přálo, a tak se některé hříčky odehrávaly i venku na hřištičku. Domů každý odjížděl s pěkným dárečkem, někdo i s vlastním výrobkem, diplomem, a vítězové i s putovním pohárem.

Tak za rok zase, slibovali jsme si při velkém loučení, a už se na příští turnaj moc těšíme.

Váša, Míša a Filip

Rekord ve sběru a recyklaci mobilů

V rámci celorepublikové akce *Uklidme Česko* probíhá pokus o rekord ve sběru a recyklaci starých mobilů.

Dosavadní rekord je z roku 2019, kdy bylo nasbíráno 4 462 ks. Podaří se nám tento rekord po sedmi letech překonat? Pokud dojde k pokošení této hranice, bude výsledek zapsán do České knihy rekordů.

Součástí rekordu může být každý z nás!

Stačí přinést nepotřebné mobilní telefony na sběrné místo, kterým je skautská klubovna
(adresa: Volary, ul. 5. května, č.p. 149)
v termínu od 28. 3. do 10. 4. 2026
vždy v úterý v čase od 15:45 do 16:15.

A proč se zapojit? Určitě proto, že pomůžeme našemu křehkému životnímu prostředí. Výroba mobilních telefonů je materiálově i energeticky velmi náročná. Část této energie můžeme zachytit nebo vrátit do oběhu tehdy, pokud budeme mobily recyklovat nebo využijeme jejich části na náhradní díly. Dalším milým důvodem je snaha o vytvoření českého rekordu ve sběru mobilních telefonů a také finanční podpora dobrovolnické akce *Uklidme Česko*.

Přinést můžete všechny nepotřebné mobilní telefony – dotykové i tlačítkové, s baterií i bez. Mobily mohou být také nefunkční a rozbité. Je možné přinést i nabíječky, tablety, pevné linky a další drobnou elektroniku.

ReRekord
Uklid' šuplík a pomoz vytvořit rekord

PŘINES STARÝ MOBIL A POMOZ VYTVOŘIT REKORD!

1. Najdi doma starý mobil
2. Odevzdej na akci Uklidme Česko
3. Pomůžeš přírodě i lidem

Sběrné místo - SKAUTSKÁ KLUBOVNA
ulice 5.května, č.p. 149
každé úterý 15.45 - 16.15
Více informací na www.ReRekord.cz

Nad stránkami kronik

Naším oddílem za léta jeho trvání prošlo mnoho dětí. Většina je jich už dospělých, někteří zůstali na Šumavě, jiné pracovní a rodinné povinnosti zanesly do nejrůznějších končin světa. Doufáme ale, že se všichni do rodného města stále vrací a vzpomínají na svá skautská léta.

Abychom udělali radost všem, kdo budou mít chuť zavzpomínat, rozhodli jsme se vystavit ve volarském infocentru naše staré kroniky.

Zde bude možno si je prohlédnout během otevírací doby **od 20. dubna do 15. května**.

Tak se určitě přijďte podívat, zavzpomínat a třeba i něco hezkého napsat současným volarským skautům.

Robka

..... inzerce

MOLDA spol. s r. o.

Zabýváme se výrobou dřevěných obrazových lišt a rámu ve vysoké kvalitě a jsme dceřinou společností firmy SPAGL GmbH z Německa.

V lokalitě Volary podnikáme od roku 1992 a zaměstnáváme zhruba 25 zaměstnanců.

Do našeho týmu přijmeme nového, spolehlivého a organizačně schopného kolegu/kolegyni na pozici **vedoucího provozu**

Náplň práce: plánování a rozdělování práce zaměstnancům, příprava a kontrola zakázek na PC, koordinace průběhu zakázek a dohled nad jejich plněním, spolupráce s vedením společnosti, zajištění plynulého chodu provozu

Požadujeme: střední vzdělání, organizační schopnosti a samostatnost, zodpovědný přístup k práci, schopnost vést tým lidí, praxe na podobné pozici výhodou, základy německého jazyka nutností, dobré komunikační schopnosti, řídičský průkaz skupiny B

Nabízíme: stabilní zaměstnání, odpovídající finanční ohodnocení dle zkušeností a praxe, pracovní doba od pondělí do čtvrtka, až 5 týdnů dovolené, stravenkový paušál

V případě zájmu zašlete svůj životopis nebo nás kontaktujte na telefonu: 388 333 610 nebo e-mailu: info@moldasro.cz

MOLDA spol. s r. o., Mlýnská 343, 384 51 Volary, www.moldasro.cz

11. dubna 2026, 14:00
infocentrum Volary
zahájení výstavy
100 let
odboru KČT ve Volarech

25. 4. 2026, 9:30, nádraží Volary
uvedení
JANA TOLARA
zakladatele a prvního předsedy
odboru Klubu československých turistů ve Volarech
do síně slávy
Klubu českých turistů

1926-2026

komentovaná prohlídka Tolarovou ulicí
slavnostní uvedení Jana Tolara do síně slávy
symbolický pochod na Soumarský Most
akce se koná pod záštitou starostky města Volary

PIETNÍ AKT
K UCTĚNÍ
PAMÁTKY OBĚTÍ
POCHODU SMRTI
V ROCE 1945

8. KVĚTNA 2026
10:00
HŘBITOV VOLARY

Anima Mundi
Odrazy a synergie v proudu bytí

VÍT PAVLÍK

Městská galerie Volary
vernisáž 11. 5. 2026
v 18 hodin

výstava potrvá do 30. 6. 2026

Náměstí 25, Volary, 38451

Volarismus dobývá Benátky – umění bez hranic se rodilo u nás

Málokteré české město může říct, že dalo jméno mezinárodnímu uměleckému hnutí. Volary to říct mohou. Když se v létě roku 2023 sešli ve Volarech umělci z několika středoevropských zemí na svém každoročním sympóziu, nikdo možná netušil, jak daleko jejich společná myšlenka dojde. Malíři z České republiky, Rumunska, Moldavské republiky a Itálie odkládali štětce, brali pero a podepisovali Manifest – zakládající listinu nového uměleckého hnutí. Pojmenovali ho jednoduše a výstižně: Volarismus. Podle našeho města.

Co je vlastně Volarismus?

Volarismus není jen název skupiny. Je to způsob myšlení, přístup k umění i ke světu. Jeho základem je přeshraniční spolupráce, respekt k národním odlišnostem a hledání toho, co nás jako lidi a tvůrce spojuje – navzdory hranicím, jazykům i politice. Umělci skupiny jsou mezinárodně uznávaní a aktivní ve svých domovských zemích, přesto se pravidelně vracejí do Volar, kde jejich přátelství a tvůrčí partnerství každý rok znovu roste.

Skupinu tvoří osm umělců: Vít Pavlík, Lenka Sárová Malíská, Michal Dubnický, Pavel Klíma a Tomáš Pergler z České republiky, Teodor Buzu z Rumunska/Moldavské republiky, Cecilia Chiavistelli z Itálie a Vasile Sarcă z Rumunska.

Kurátorem skupiny a autorem odborných textů je Marius Tița, šéfredaktor Radia Romania Internationale a respektovaný umělecký kritik.

Z Volar do světa

Od svého vzniku skupina Volarismus nezahálí. Jejich výstavy postupně dobývají přední kulturní centra Evropy. Po úspěšných

prezentacích ve Florencii, Bukurešti a Kišinevě přišel na řadu jeden z nejprestižnějších výstavních cílů vůbec – Benátky.

Dne 10. března 2026 byla v Rumunském institutu kultury a humanistického výzkumu v Benátkách slavnostně zahájena výstava s názvem „Volarismus. Avantgarda bez hranic“. Vernisáže se zúčastnilo početné publikum a výstava zůstane otevřena až do 22. března, každý den od 16:00 do 20:00 hodin v benátské čtvrti Cannaregio.

Návštěvníci mohou obdivovat celkem 24 obrazů vytvořených akrylem na plátně a navíc čtyři výrazné dřevěné sochy. Každý z umělců přináší svůj jedinečný rukopis – od poetických krajin a hravých barevných kompozic až po metafyzické formy a průzračné chromatické vize.

Benátky nejsou náhoda

Výběr Benátek jako místa výstavy není náhodný. Rumunský institut, který výstavu hostí, nese odkaz Nicolae Iorgy – významného rumunského historika, politika a kulturního vizionáře, který zasvětil život myšlence evropské vzájemnosti a kulturního dialogu.

Právě tento duch dokonale odpovídá tomu, o čem Volarismus je.

Jak píše kurátor Marius Tița, umělci skupiny sedí u stolu podobně jako Leonardovi apoštolové – otevření světu, připravení ke sdílení a dialogu. Uprostřed Evropy, kde hranice po staletí přinášely jen rozdělení, staví Volarismus most z barev, tvarů a společné vůle tvořit.

Co nás čeká dál?

Benátky jsou dalším krokem na cestě, která zdaleka nekončí. Již brzy se výstava skupiny Volarismus přesune do Prahy, kde se s tímto výjimečným projektem bude moci seznámit i české hlavní město.

A Volary? Volary jsou a zůstanou srdcem celého hnutí. Právě sem se umělci každý rok vracejí, právě zde čerpají inspiraci a právě odtud vyrážejí dobývat Evropu. Není to malá věc – dát jméno mezinárodnímu uměleckému hnutí, které se prezentuje v Benátkách, Florencii či Bukurešti. Je to důvod k hrdosti.

VP

Počasí ve Volarech – únor 2026

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,4 °C	
minimální teplota	-10,7 °C	19. 2.
maximální teplota	17,8 °C	27. 2.
maximální náraz větru	13,5 m/s	12. 2.
úhrn srážek	54,8 mm	
sluneční svit	63 hod.	
počet dní se sněhovou pokrývkou	21 dní	
max výška sněhu	20 cm	1., 2, 17. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	7x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,0 °C	
minimální teplota	-14,4 °C	16. 2.
přízemní minimální teplota	-18,5 °C	16. 2.
maximální teplota	17,2 °C	27. 2.
maximální náraz větru	14,1 m/s	12. 2.
úhrn srážek	45,4 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	6x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,2 °C	
minimální teplota	-15,0 °C	16. 2.
přízemní minimální teplota	-18,6 °C	16. 2.
maximální teplota	17,3 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	5x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,6 °C	
minimální teplota	-8,5 °C	15. 2.
maximální teplota	16,3 °C	27. 2.
úhrn srážek	49,6 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	18x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	9x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,4 °C	
minimální teplota	-15,6 °C	19. 2.
maximální teplota	17,6 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	4x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,6 °C	
minimální teplota	-9,2 °C	19. 2.
maximální teplota	18,0 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	23x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	6x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,5 °C	
minimální teplota	-15,5 °C	16. 2.
přízemní minimální teplota	-19,2 °C	16. 2.
maximální teplota	17,1 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	5x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Horní Jizera (Jizerské h.)	-22,6 °C
2. Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-21,7 °C
3. Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-21,3 °C
4. Jizerka (Jizerské h.)	-21,0 °C
5. Jelení (Krušné h.)	-20,4 °C
6.-9. Kvilda – Perla (PT)	-19,9 °C
6.-9. Rokytická slat' (KT)	-19,9 °C
6.-9. Žďárek (PT)	-19,9 °C
6.-9. Orlické Záhoří 2 (Orlické h.)	-19,9 °C
10. Pohoří (Novohradské h.)	-18,6 °C
35. Volary, Mlýnský potok	-15,6 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz, www.meteo-sumava.cz

Vyhodnocení zimy 25/26 ve Volarech

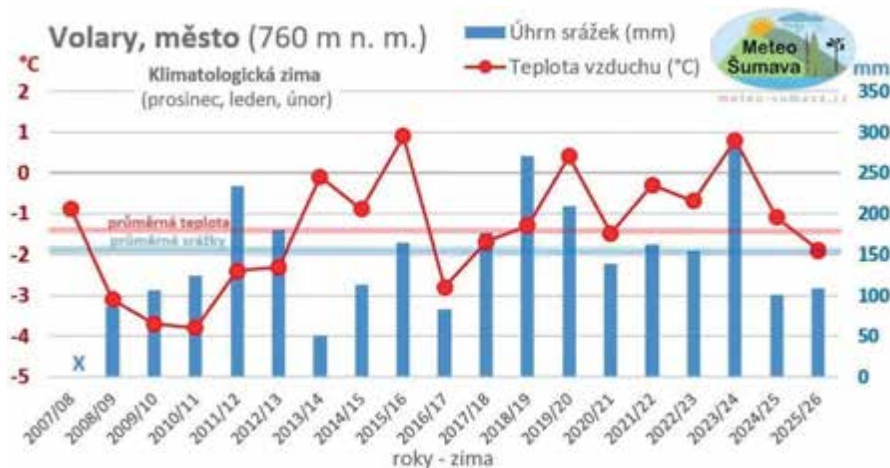
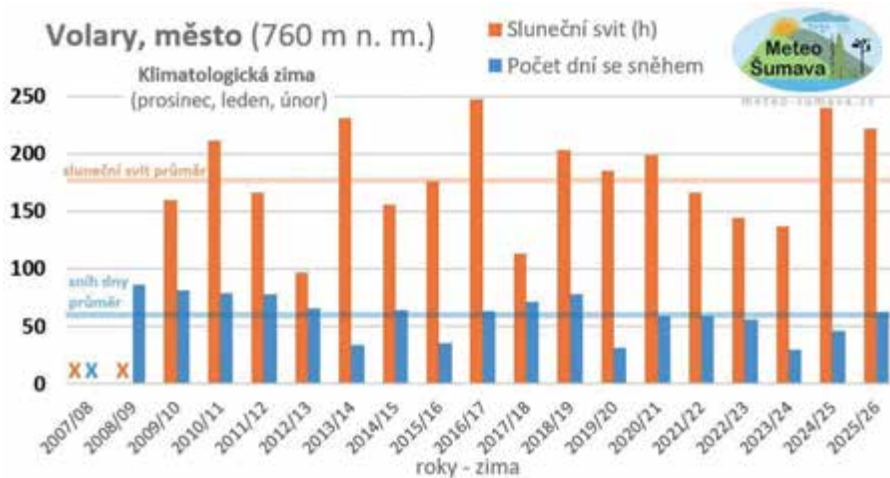
S posledním únorovým dnem se uzavřela klimatologická zima 2025/2026. Následující přehled porovnává zimu ve Volarech v období 2007–2026 na základě dat z meteorologické stanice Davis Vantage Pro umístěné v Tolarově ulici vedle „Armatu“. Hodnoceny jsou teplota vzduchu, úhrn srážek, doba slunečního svitu a charakter sněhové pokrývky.

Prosinec vykázal průměrnou měsíční teplotu $-0,9\text{ }^{\circ}\text{C}$, což je o $0,1\text{ }^{\circ}\text{C}$ méně než průměr posledních 19 let. Nejnižší teplota byla naměřena 29. prosince ($-14,8\text{ }^{\circ}\text{C}$), nejvyšší 10. prosince ($+11,1\text{ }^{\circ}\text{C}$). Ledový den (maximální teplota pod $0\text{ }^{\circ}\text{C}$) byl zaznamenán v 8 případech, mrazový den (minimum pod $0\text{ }^{\circ}\text{C}$) ve 27 dnech měsíce. Srážkově šlo o výrazně podprůměrný měsíc s úhrnem necelých 22 mm. Souvislá sněhová pokrývka ležela 10 dní, tedy přibližně třetinu měsíce. Sníh napadl v noci na 24. prosince, Vánoce tak byly bílé. Nejvyšší výška sněhu dosáhla 7 cm mezi Vánoce a Silvestrem. Sluneční svit činil 79 hodin, což je druhá nejvyšší prosincová hodnota za 17 let měření; průměrně svítilo slunce přibližně 2,5 hodiny denně.

Leden byl teplotně výrazně podprůměrný. Průměrná teplota $-5,2\text{ }^{\circ}\text{C}$ byla o $3,0\text{ }^{\circ}\text{C}$ nižší než průměr období 2008–2026, což z něj činí třetí nejchladnější leden za dobu mě-

ření. Úhrn srážek nepřesáhl 32 mm, tedy zhruba polovinu průměru let 1964–2026. Historická data ČHMÚ ukazují, že v oblasti Volar se vyskytly i sušší ledny (např. rok 1970 s méně než 3 mm), zatímco v roce 1976 spadlo přes 194 mm. Nejnižší teplota byla zaznamenána 12. ledna ($-21,9\text{ }^{\circ}\text{C}$), podobně silný mráz se naposledy objevil v roce 2017. Ve 14 dnech kleslo minimum pod $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$. Celodenní mráz se vyskytl v 17 dnech a mrazový den byl zaznamenán každý den měsíce. Nejvyšší teplota dosáhla 15. ledna $+8,3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Sněhová pokrývka ležela nepřetržitě po celý měsíc, maxima dosáhla 11. ledna hodnoty 29 cm. Sluneční svit činil opět 79 hodin.

Únor byl naopak nejteplejším měsícem zimy. Průměrná teplota $+0,4\text{ }^{\circ}\text{C}$ byla o $1,5\text{ }^{\circ}\text{C}$ vyšší než průměr let 2007–2026. Celodenní mráz se objevil v 7 dnech, mrazový den byl zaznamenán ve 25 dnech, tři dny proběhly bez mrazu. Nejnižší teplota $-10,7\text{ }^{\circ}\text{C}$ byla

naměřena 19. února. Nejvyšší hodnota zimy, $+17,8\text{ }^{\circ}\text{C}$, byla zaznamenána 27. února. Absolutní únorové maximum však nadále drží rok 2021 s teplotou $19,1\text{ }^{\circ}\text{C}$. Sněhová pokrývka ležela 21 dní, maximálně 20 cm (ve třech dnech). Únor přinesl necelých 55 mm srážek, což je o 6 mm více než průměr 1964–2026. Sluneční svit dosáhl 63 hodin, tedy o 16 hodin méně než v předchozích dvou měsících.

Klimatologická zima 2025/2026 jako celek byla ve Volarech teplotně slabě podprůměrná. Průměrná teplota činila $-1,9\text{ }^{\circ}\text{C}$, tedy o $0,5\text{ }^{\circ}\text{C}$ méně než průměr období 2007–2026 ($-1,4\text{ }^{\circ}\text{C}$). Z 90 dnů zimy se celodenní mráz vyskytl ve 32 dnech, bez mrazu bylo pouze 7 dní, mrazový den byl zaznamenán v 83 dnech (o jeden méně než v předchozí zimě). Sněhová pokrývka ležela 62 dní, tedy přibližně dvě třetiny zimy, což odpovídá průměru. Maximální výška sněhu dosáhla 29 cm, nad 10 cm se sněhová pokrývka udržela 49 dní, zatímco v předchozí zimě pouze 2 dny. Z hlediska srážek byla zima sušší – spadlo 108,2 mm, což představuje 71 % obvyklého množství za posledních 18 let. Nejvyšší teplota zimy byla naměřena 27. února ($+17,8\text{ }^{\circ}\text{C}$), nejnižší 12. ledna ($-21,9\text{ }^{\circ}\text{C}$). Teplotní amplituda tak dosáhla téměř $40\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Ivo Rolčík, pocasi-volary.cz

Volarské volejbalistky slaví zlatý hattrick – už potřetí ovládly turnaj „O volarský střevíček“

V sobotu 7. března se tělocvična volarské základní školy opět zaplnila energií, dobrou náladou, a hlavně vášní pro volejbal. Konal se již třetí ročník dámského volejbalového turnaje „O volarský střevíček“, který se během krátké doby stal oblíbenou tradicí a pevnou součástí místního sportovního dění. Stejně jako v předchozích letech se organizace turnaje ujaly volarské volejbalistky, v čele s dlouholetými hráčkami Radkou Štěpánkou a Štěpánkou Schwarzovou.

Slavnostního zahájení se ujala starostka města Martina Pospíšilová, která nad turnajem i letos převzala záštitu. V krátkém úvodním projevu popřála všem týmům hodně sportovních úspěchů, férových zápasů a radosti ze hry. Do Volar opět zavítaly týmy z různých koutů Jihočeského kraje. Tentokrát se mezi sebou utkaly hráčky z Volar, Prachatic, Vimperka, Horní Plané a nově také tým z Katovic.

Zápasy měly po celý den velmi vysokou úroveň – hráčky bojovaly o každý balón a diváci, kteří dorazili v hojném počtu, se rozhodně nenuďili. K vidění byly krásné výměny, obětavé zákroky i mnoho vyrovnaných koncovek.

Stejně jako v prvních dvou ročnících si domácí tým počínal suverénně a neprohrál ani jeden zápas. V rozhodujících momentech se volarské hráčky opět opíraly o skvělou souhru, jistotu v poli i razantní útoky.

Za svůj výkon byly právem odměněny – putovní dřevěný střevíček od řezbáře Karla Fűrbaacha tak i třetím rokem zůstává ve Volarech.

Na dalších příčkách se letos umístily:

2. místo – Katovice
3. místo – Prachatic
4. místo – Vimperk
5. místo – Horní Planá

Organizátorky si i letos daly velmi záležet, aby si hráčky odnesly nejen sportovní zážitky, ale i malou pozornost. Každá účastnice turnaje dostala na závěr památeční mini-střevíček a kytičku, což vykouzlilo úsměv nejedné sportovkyni. Po celý den panovala přátelská atmosféra a bylo vidět, že „volarský střevíček“ není jen turnaj, ale také setkání kamarádek, sportovních nadšenců a lidí, kteří volejbal opravdu milují.

Turnaj by se nemohl uskutečnit bez štědré podpory partnerů a místních podnikatelů. Velké díky patří: Městu Volary, Zdeňku Kašparovi, Jaroslavu Maxovi a Apartmánům Kadleců.

Stejně tak patří poděkování všem hráčkám za účast, bojovnost a fair play.

„Volarský střevíček“ si během tří let vybudoval pověst turnaje s výbornou atmosférou, kvalitním sportem a skvělou organizací. Už nyní se těšíme, co přinese příští rok – a zda se některému z týmů podaří narušit vítěznou sérii domácího celku.

Radka a Štěpánka

Vážení spoluobčané,

obracím se na vás se žádostí o vyplnění níže uvedeného dotazníku. Výsledky z dotazníkového šetření pomůžou městu Volary při nastavení systému sběru a likvidace odpadů, a tím i snížení finanční náročnosti odpadového hospodářství.

Dotazník si můžete také vyzvednout v informačním centru, v knihovně nebo na podatelně městského úřadu. Dále je možné dotazník vyplnit elektronicky na webových stránkách města. Vyplněný dotazník můžete vložit do schránky umístěné na budově městského úřadu nebo předat na podatelně městského úřadu. Prosím o vyplnění dotazníků a jejich zaslání zpět do 31. 5. 2026

Děkuji vám za vaši ochotu.

Mgr. Bc. Martina Pospíšilová, starostka

Třídíte v domácnosti odpad?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

Pokud netřídíte v domácnosti odpad, co je důvodem?

nezájem velká vzdálenost k nádobám na tříděný odpad

zdravotní důvody nedostatek času

Co je z vašeho pohledu důvodem, proč občané netřídí odpad?

nezájem velká vzdálenost k nádobám na tříděný odpad

zdravotní důvody nedostatek času

Víte, co patří do nádob na bioodpad?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

Při zavedení nádob na bioodpad budete třídít bioodpad?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

V současné době ukládáte bioodpad do kompostéru?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

V současné době ukládáte bioodpad do popelnic na komunální odpad?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

Souhlasíte se zavedením nádob na bioodpad i na sídlišti?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

Souhlasíte se změnou frekvence svozu komunálního odpadu a tříděného odpadu (svoz tříděného odpadu každý týden a svoz komunálního odpadu jedenkrát za 14 dní)?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

Otázka pro obyvatele ul. Budějovická, Mlynařovická, Šumavská, Soumarská.

Souhlasíte se zavedením pytlového třídění a svozu odpadu (týká se plastového a papírového odpadu, kdy občan doma třídí odpad do pytlů, které následně např. jedenkrát za 14 dní umístí před dům k odvozu svozovou firmou) do zástavby rodinných domů?

rozhodně ano spíše ano rozhodně ne spíše ne

VČELKA
domácí péče

POSKYTUJEME KOMPLEXNÍ
ZDRAVOTNÍ PÉČI PŘÍMO
U VÁS DOMA.

Jsme tu pro vás!

Zdravotní péče je plně hrazena Vaší
zdravotní pojišťovnou

DOMÁCÍ PÉČE

Je terénní zdravotnická ošetrovatelská služba poskytovaná seniorům a osobám se zdravotní újmou, pro které je, vzhledem k jejich zdravotnímu stavu, obtížné nebo nemožné navštěvovat průběžně lékaře nebo specializované pracoviště. **Péče je poskytována v přirozeném sociálním prostředí.**

Provozní doba: denně 24/7 (včetně víkendů a svátků)

ZDRAVOTNÍ SLUŽBY

- Péče pooperační a poúrazová
- Rehabilitační ošetrovatelství
- Péče o rány
- Komplexní péče o onkologicky nemocné
- Péče o stomie, enterální sondy
- Odběry biologického materiálu
- Aplikace injekcí a infuzní léčba

a mnoho dalšího...

Telefon: 601 152 175

E-mail: dpv.prachatice@pecevcelka.cz

Nemusíte na to
být sami!

ČLEN SKUPINY

www.pecevcelka.cz

Agentura Harlekýn uvádí

ERIC ASSOUS

DOKUD NÁS MILENKY NEROZDĚLÍ

francouzská
komedieVLADIMÍR
KRATINAVERONIKA
FREIMANOVÁ

KIC
VOLARY
SÁL KINA
VOLARY
26. 5. 2026

**Kolik milenek je zapotřebí
ke zkáze jednoho manželství**

JANA BERNÁŠKOVÁ, KATEŘINA LOJDOVÁ
LUDĚK NEŠLEHA

překlad
ANEŽKA SVOBODOVÁ

režie
MICHAELA DOLEŽALOVÁ

produkce Agentura HARLEKÝN s.r.o.

telefon: 602 339 731, e-mail: jhanzlickova@harlekyn.cz, www.harlekyn.cz

© Foto Milan Soukup, Typo Renáta Štefková 2023 www.reklama-az.cz, Tisk abctiskarna.cz

Nositele autorských práv k dílu zastupuje DILIA, občanské sdružení, Krátkého 1, Praha 9

vstupné 350 Kč, předprodej v infocentru Volary

Ač se tento opravdový příběh odehrává v šumavských kopcích, začíná úplně v jiné krajině. Dne 13. června 1891 se v Blovicích na Plzeňsku narodil do rodiny Tolarů malý Jan. O jeho dětství toho moc nevíme, vyjímaje několika strohých informací o tom, že měl dva sourozence – bratra a sestru, která se v dospělosti provdala za železničáře Fialu. Z matřiky vyplývá, že v době Janova narození působil jeho otec Václav Tolar jako mlynářský v Blovicích a jeho matka se jmenovala Barbora (rozená Hanzlíková). Ve 20. letech 20. století se rodiče přestěhovali k nedalekým Nezvěsticím, kde otec pracoval jako stárek. Tohoto řemesla se po otci ujal bratr Josef. První přesná datace spojena s Janem Tolarrem se objevuje až 22. 2. 1916, kdy se mu narodila dcera Ludmila, o několik měsíců později, dne 1. října 1916, v souvislosti s železničním penzijním fondem, jehož se stává členem. Roku 1923 se jeho jméno objevuje na pozici státního mistra železničního ve stanici Levice na Slovensku. Ale již následujícího roku je započata jeho šumavská éra působnosti, když je povolán jako správce na nejvýše položenou železniční stanici na Kubově Hutí. Do staniční kroniky obce zapisuje:

„... Silnice v Kubově Hutí dostupuje výše 1001 metrů a poskytuje rozhled na jih do údolí Vltavy (813 m), na sever ke Strakonickým

JAN TOLAR (13. 6. 1891 – 6. 4. 1951)

Volarský příběh na pozadí historických událostí

a na východ na zádumčivé polesí Boubínské (1362 m), nejvyšší v celém kraji, které svoji hlavu velkou část roku v hustých mlhách skrývá. Rušnějšího života v tomto odlehleém lesním tichém kraji horském, kde hlasu zpěvného ptactva zřídka jen uslyšíš, přibýlo postavením železnice. Celé okolí ještě před 300 léty české, je dnes celé německé. Proto do převratové doby znám byl zdejší kraj, třeba tak romantický jen málo smrtelníkům, leda jen z povídek Klostermannových.“

Zároveň z dostupných materiálů víme, že na Kubově Hutí zakládá Hudební kroužek při odboru Národní jednoty Pošumavské. Jeho pracovní pozice však byla z důvodu zjednodušené výpravy vlaků zrušena a Jan Tolar se roku 1925 dostává do Volar. Jeho působení v našem městě velmi dobře vystihují jeho poznámky ze staniční kroniky. Na sklonku roku do kroniky mimo jiné napsal:

„V roce 1925 směřovaly veškeré snahy st. zaměstnanců o usazení vojenské posádky, která by zdejší státní zaměstnance posílila... Dne 8. srpna učiněn byl zájezd legionářů Píseckých, jakož i sokolů z Písku ku posílení menšiny. Přítomni byli p. primátor města Prahy pan Dr. Basca, senátor p. Jaroš, vrch. rada p. Titera, klub Omladinářů, zástupci vojenských úřadů. Tento zájezd zůstane navždy v paměti všem účastníkům. Při zahájení Sjezdu správcem stanice p. Tolarem nezůstalo ani jedno oko suchým.“

V následujícím roce se české menšiny ve Volarech podařilo prosadit třeba tím, že si Klub pronajal místnost v Nádražní ulici, kde zřídil turistickou „poptavárnu“ a prodejnu. Jan Tolar poznamenává do staniční kroniky následující:

„V měsíci dubnu 1926 byl zde ustaven Odb. klubu českosl. turistů, jehož předsedou jest správce stanice Tolar. Klubu podařilo se získati vhodné místnosti pro nocležny a prodejnu. Jest to první počín, kdy přešel majetek zarputilých obyvatel do českých rukou a kdy zastkvěla se první česká firma ve Volarech.“

Rok 1927 byl pro českou menšinu rokem zlomovým. Národní jednota Pošumavská a Klub československých turistů se zasadily o zřízení dětské opatrovny s příslibem stavby školní budovy následujícího roku. Přednosta Tolar a jednatel Pára vydali

turistickou příručku pro Volary, Lenoru, České Žleby a Želnavu. Především to byl však zlomový rok tím, že do obecní rady byl zvolen první Čech. Na konci roku bylo do staniční kroniky hrdě zapsáno:

„S radostí chápu se péra, abych opět zapsal události pro nás menšináře radostné do pamětní knihy, neb rok 1927 přinesl nám ovoce naší práce, jak po služební stránce, tak i menšinové i politické... Pracovali jsme po dobu 3 let na postavení obytného domu pro žel. zaměstnance, kteří za drahé nájemné obývají, nemůžou říci byty, nýbrž brlohy, ve kterých nikde není ani podlahy, musejí platiti 800–1 200 Kč nájmu. Tyto útrapy našeho lidu vzaly konce. Zásluhou správce provozu Ing. P. Krále byl konečně zakoupen pozemek na stavbu obytného domu... Další bod jest politické vítězství naší menšiny ve volbách do obecního zastupitelstva ve Volarech. Od 15. století, co byla obec založena, poprvé byl do obecního zastupitelstva zvolen Čech a poprvé dne 18/11 27 při prvním zasedání v obecní radě, která po 421 roků byla pouze německá. Čechů ve Volarech máme 63 a volební číslo při volbách bylo 67. Naše kandidátka nesla pořad. č. 1/ kandidátka českých státních zaměstnanců/ a obdržela 72 hlasů, tudíž 5 hlasů v přebytku. S námi volilo asi 5 Němců, kteří mají manželky Češky, tudíž tento přebytek hlasů vysvětlén. Kandidátku a jakož i celé volby naší strany vypracoval a vedl přednosta st. adj. Jan Tolar, který byl též zvolen do obecního zastupitelstva.“

Svoji práci v zastupitelstvu hodnotí Jan Tolar těmito slovy:

„Při rozhodování držím se nestranně a při hlasování mám na zřeteli zájem obce a chci, by po uplynutí volebního období za 4 léta mohli zdejší Němci konstatovati, že první Čech, který v obecní radě zasedal, rozhodoval svým rozhodným hlasem spravedlivě, pro dobro obce, aby tento pro Čechy historický krok nebyl ničím pokálen.“

Rok 1928 se nesl v duchu oslav deseti-letého výročí od založení republiky. Ve Volarech v rámci oslav vystoupil poslanec Lukavský, senátor Hubka a přednosta Tolar. Zároveň byl položen základní kámen ke stavbě české obecní dvoutrídni školy. Ta byla předána v srpnu roku 1931. Z opisu pamětní knihy lze k Volarům vyčíst:

Zápis v blovicke matrice

„Zavedením autobusové kolejové dopravy bylo docíleno, že osobní frekvence značně zesílila, možno říci o 50 %. Kolejový autobus byl poprvé uveden vchod 15. května a osvědčil se co spolehlivý a rychlý dopravní prostředek... Dále sluší se zmíniti o otázce ubytovací. Otázka obytného domu dostala se do stadia hotové věci. Stavba obytného domu pro železniční zaměstnance stojí již 2 m nad základy. Bytová krize železničářů spěje ku konci... Zdejší železniční zaměstnanci pracovali nejen služebně, ale i menšinově, takže s radostí mohli uzavřít bilanci práce za rok 1928. Práce menšiny vyvrcholila dne 27. a 28. května, kdy byla slavnostně otevřena novostavba mateřské školky... V otázce turistické bylo docíleno úspěchů. Byl zakoupen pozemek ku stavbě turistické chaty...“

Následující rok začal ve Volarech velkou nadílkou sněhu a třeskutými mrazy, které dosahovaly k -40°C . Železniční doprava díky kolovým autobusům nebyla přerušena, seč si vyžádala velké úsilí železničního personálu. Od října byla otevřena druhá třída obecné školy a na začátku listopadu se nastěhoval první obyvatel do nově vystavěné železničářské budovy čp. 504.

KČST Volary roku 1929 vyznačil tyto trasy: Volary – Lysá hora – Ondřejov, Volary – Bobík – Boubín – Zátoň, Volary – Hus, Volary – Zbytiny, Volary – Černý Kříž – Žleby – Stožec – Stožecká skála a nejdelší trasu Volary – Stožec – Stožecká skála – Nové Údolí – Třístoličník – jezero Plech – Želnavá – Lysá hora. V pamětní knize se poprvé objevuje turistický pozdrav „Hore zdar!“

Roku 1930 se v menšinové části Volar odehrály dvě významnější události. Dne 9. října byl položen základní kámen ke stavbě turistické chaty. Druhá událost se odehrála poslední den roku, kdy došlo

k potyčce mezi Čechy a Němci. Tolar k tomu do staniční kroniky poznamenal:

„O silvestrovské zábavě, kterou pořádali Němci, došlo mezi našimi zaměstnanci strojvůdci, kteří zábavu navštívili, k nějakému sporu, který vyvrcholil bodnutím kuchyňským nožem volarského občana... Bodnutí způsobilo náš strojvůdce, a to člověku úplně nevinnému. Tyto řádky znamenám se studem a případ nechť jest odstrašujícím případem a naučením, že do menšin patří řádní zaměstnanci a ne takovýchto.“

Rok 1931 je pro Jana Tolara zlomovým. V polovině roku dostává příkaz k přeložení mimo Šumavu, a to do Mutějovic u Rakovníka. Jeho závěrečný zápis do kroniky shrnuje poslední událost, které se ve Volarech účastnil:

„V měsíci červenci dne 26. 7. byla nově postavená chata klubu K.Č.T. uvedena do provozu intimní slavností pořádanou odborem K.Č.T. a Jednoty české legionářské... Dne 28/7 předává správce stanice Tolar stanicí Volary, kde po 6 let působil...“

Tím pro Jana Tolara končí šumavská éra jeho železničářského působení. Nutno konstatovat, že byl odvolán do Munčovic jen několik málo dní před slavnostním otevřením české menšinové školy. V novém místě nastupuje coby vrchní oficiál. Po roce působení má provést nějaký průšvih. O co se ale jednalo, dostupné prameny mlčí. Nicméně byl suspendován z funkce přednosta na výpravčího. Roku 1933 je na vlastní žádost přeložen k Dopravnímu úřadu Plzeň v pozici výpravčí, aby byl po dvou letech převelen do rodných Blovic. Postupem let vystřídá ještě několik stanic na trati Plzeň – České Budějovice, aby se po druhé světové válce přesunul do stanice Vilémov u Kadaně. Zde dne 6. 4. 1951 náhle umírá. Jeho ostatky jsou vypraveny vlakem do

rodných Blovic, kde je pohřben na místním hřbitově.

A jak vypadal život české menšiny ve Volarech za působení Jana Tolara? Právě jemu se podařilo vybudovat poměrně silnou českou menšinovou základnu, nejen zbudováním odboru Klubu československých turistů ve městě, ale rovněž i Národní jednoty Pošumavské, která se nemalou měrou podílela na zbudování české menšinové školy. Za jeho volarského působení se v hojnější míře konaly turistické výlety, maškarní bály, dětské besídky. Do povědomí rázovitých volarských Němců se postava Jana Tolara musela vryt nesmazatelným písmem, neboť právě jemu se jako prvnímu Čechovi podařilo získat místo v radě. Svoje vlastenectví si rovněž utvrzoval s Janem Jarošem z Lenory, který založil lenorskou českou menšinovou školu a Národní jednotu Pošumavskou. Takového věhlasu jako Jan Tolar však nedosáhl.

Dne 28. listopadu 1991 rozhodlo zastupitelstvo města Volary o přejmenování ulice Fučíkovy (původně Nádražní) na ulici Tolarovu. Od roku 1999 je možné na peroně železniční stanice Volary spatřit pamětní desku věnovanou Janu Tolarovi a Wenzelu Draxlerovi – volarskému pedagogovi a propagátorovi železnice.

Klára Singerová

Zdroje:

KOZÁK Roman: *Hotelový sluha u každého vlaku, sborník k výročí 100 let železnice ve Volarech, 1999*

Staniční kronika Volary
FRANZ Jiří: *zaslaný článek s informací KČT: Kalendář 2018, str. 40*

Také řešíte klasický problém: když chci dát něco do skříně, není kam, když chci něco obléknout, není co? Lovíte raději v second handech než v „obchod“áku“? Máte ve skříní nenošené oblečení, ale je Vám líto ho jen tak vyhodit?

Pak právě pro Vás je určena

6. Zóna bez peněz Volary – výměna oblečení

ve čtvrtek 23. 4. od 17:00 do 19:00 ve Společenském sále radnice

Na místě bude roztříděné oblečení všeho druhu a Vy můžete u vchodu odložit to, co přinesete vyprané a roztříděné do kategorií DÁMSKÉ SVRŠKY, DÁMSKÉ SPODKY (včetně šatů a overalů), PÁNSKÉ A DĚTSKÉ (a ostatní – doplňky, boty, bytový textil, hračky,...) a odnést si to, co se Vám bude líbit.

A co když doma na výměnu nic nemáte? Nevadí, přijďte i tak a odnešete si oblečení, které Vám udělá radost. Jde hlavně o to, aby se oblečení dostalo k novým majitelům a dál sloužilo.

Těšíme se na Vás.

..... inzerce

NEXT | REALITY
| JAN KUBEŠ & PARTNEŘI

**Jan Kubeš, realitní makléř
pro Jižní Čechy již 10 let**

S čím Vám pomohu:

- + prodej, pronájem bytů, domů, pozemků a komerčních prostor
- + výkup nemovitostí
- + poskytují zálohu při prodeji nemovitosti
- + správa bytů a budov
- + odhady nemovitostí
- + celorepubliková síť poboček NEXT REALITY

 @jankubesreality
 @Jan Kubeš - reality
 @Jan Kubeš - reality
 728 637 119 jan.kubes@nextreality.cz

HEDVIKA HOJDEKROVÁ

- KOSMETICKÝ SALÓN -

Od měsíce dubna přijímáme nové zákazníky. Nově připravujeme pedikúru přístrojovou (suchou) metodou výhodnou zejména pro diabetiky, kterým na toto ošetření přispívá VZP.

- Nabízené služby:
- KOSMETIKA
 - PEDIKÚRA
 - MANIKÚRA
 - MASÁŽE
 - SOLÁRIUM
 - KADEŘNICTVÍ

+420 606 823 796

salon.hedvika@seznam.cz

salon.hedvika

QR vizitka

Budeme se na vás těšit.

Hedvika Hojdekrová

Pohled dnešní Českou ulicí nás přenáší do poloviny čtyřicátých let minulého století. Volarský potok je již ukryt pod vozovkou, což se uskutečnilo během války, ale vývěsní štít na domě vlevo je ještě v němčině. Z domů stojí již pouze jediný, a to čp. 70, na snímku zcela vlevo. Mezi druhým a třetím domem je patrná křižovatka s dnešní ulicí Příčná.

